

3/2012

KUVA KULMA

RAUMAN KAMERASEURA RY:N JÄSENLEHTI

**RKS,
VUODEN
KAMERASEURA
2012!**

www.raumankamerasseura.net

D3200

At the heart of the image

I AM YOUR WINTER DEAL

Nikon D3200-kameran ostajalle langaton matkapuhelinadapteri kaupan päälle!

I AM Nikon D3200 - sisäänrakennettu opastila jonka avulla saat parempia kuvia, ainutlaatuisen korkea resoluutio, Full HD-videotallennus, pikakäynnistys ja nopea automaattinen tarkennus.

Langattoman WU-1a-matkapuhelinadapterin (erillinen tuote) avulla voit siirtää kuvat ja videot älypuheliin tai tablettiin ja jakaa ne ystäväsi ja perheesi kanssa.*

*Android- ja iOS-yhteensopiva. Tarjous voimassa 31.12.2012 asti tai niin kauan kuin tavaraa riittää.

JARIN KUVAKAUPPA
Kuninkaankatu 8 26100 Wanha-Rauma puh 02 8225 785
www.jarinkuvakauppa.fi www.jarinkamerakauppa.fi

Kaupanpäälle lisäarvopaketti!

Järjestämämme **Nikon Koulutus Raumalla** sekä Check & Clean - kennon puhdistus ja kameran päivitys 3:n vuoden ajan. Arvo 270 euroa.

SISÄLTÖ

- 4 Päätöimittajan mietteitä
- 5 Puheenjohtajalta
- 6 Silppuri
- 14 Tullaan tutuiksi
- 16 Valokuvien maailman ympäri kolmessa päivässä
- 20 Photokina
- 26 Vieläkö Raumanmeri jäätyy
- 32 Raimo Iso-Ettala oli lehtikuvaajana viidellä vuosikymmenellä
- 35 Aleksista puolestaan tulee lehtikuvaaja
- 36 Asiaa muistikorteista
- 37 Hän o Zili
- 38 Ruokakuvaus ravintolamiljöössä: Kahvila Soppi
- 39 Teemanäyttelyn avajaiset ja liiton syyskokous
- 40 Nissen Niksinurkka
- 43 Signeeraa kuvasi

Seuraava lehti ilmestyy maaliskuuhuhtikuussa 2013. Muistathan lähettää lehden tarkoitetun materiaalin ajoissa! Viimeinen materiaalinjättöpäivä on 28.2.2013., mutta materiaalia saa mielihyvin lähettää jo ennen deadlinea!

KUVAKULMA 3/2012
Kannen kuva: Markko Seppälä

KUVAKULMA
julkaisija Rauman KameraSeura ry

Päätöimittaja/taitto
Oili Helenius
Niilontie 10,
26410 KAAARO
p. 040 505 8519
kuvakulmalehti@gmail.com

KUVAKULMA ilmestyy 2-4 krt vuodessa.
Materiaalin jättö sopimuksen mukaan
Yhdistyksen posti puheenjohtajan osoitteella,
lehden posti lehden osoitteella
kuvakulmalehti@gmail.com
Kilpailukuvat: rkskuvat@gmail.com

KUVAKULMA -lehden aineistovaatimuksista

Lehdenvalmistusohjelmina käytetään InDesign CS6, Photoshop CS6 ja Adobe Acrobat Professional. Kuvankäsittely Photoshop. Kuvatiedostot eps, tiff tai jpg-muodossa, resoluutio vähintään 240 dpi.

Otamme vastaan kirjoituksia ja kuvia sitoumuksetta, mutta emme vastaa sellaisesta materiaalista, jota ei ole tilattu. Lähettäessäsi kuvia toimitukseen liitä tiedostoon/kuvaan kuvaajan nimi ja yhteystiedot. Toimitus ei vastaa kuvien säilyttämisestä. Materiaalia lehdestä lainattaessa (päätoimittajan luvalla) on lähde sekä kirjoittajan nimi mainittava.

RAUMAN KAMERASEURA RY
Perustettu 3.3.1938
www.raumankameraseura.net

HALLITUS 2012
Puheenjohtaja Markko Seppälä
Kylänpääntie 17
26740 VASARAINEN
puhelin 0400 972 268
e-mail markko.seppala@iki.fi

Sihtööri Marjukka Vähä-Ettala
Puhelin 044 3075 034
e-mail raumanksinfo@gmail.com

Varapuheenjohtaja Oili Helenius
Puhelin 040 5058 519
e-mail oili.helenius@oikkus.fi

Jäsenvastaava Jouni Jalonen
Puhelin 050 5255 878
e-mail jassenrks@gmail.com

Hallituksen jäsen Teemu Laulajainen
Puhelin 050 4649 083
e-mail teemu.laulajainen@gmail.com

Hallituksen ulkopuolinen rahastonhoitaja
Harri Vanne
Puhelin 040 5569 545

Y-tunnus: 2216851-7
Pankkitili: FI51 4450 2320 0681 85
Jäsenmaksut:
Yli 18-vuotiaat 25 euroa
Alle 18-vuotiaat 13 euroa

Reklamaatit 7 päivän kuluessa lehden ilmestymisestä. Lehden vastuu virheistä tai ilmoituksen poisjäämisestä rajoittuu enintään ilmoitushinnan palautukseen.

Valmistamme ilmoituksen tarvittaessa asiakkaan ohjeen mukaan. Tekijä laskuttaa erikseen suunnittelusta, ladonnasta, asettelusta ja teknisistä kustannuksista. Ilmoitushinnat 2013:
1/1 sivu 4-väri 75 e
1/2 sivu 4-väri 50 e
keskiaukeama 4-väri 120 e

Päätoimittajan MIETTÄITÄ

Kädessäsi on vuoden viimeinen Kuvakulma, toivottavasti löydät lehdestä mielenkiintoista luettavaa. Toimittajamme Anne Perttula, Pekka Väkiparta, Teemu Laulajainen ja Timo Vaahtera ovat tarttuneet toimeen ja tuottaneet teille monenlaista luettavaa. Lehdestä löytyy myös ansiokkaita jäsenten toimittamia artikkeleita vaikkapa joulunpyhinä tutkittavaksi. Suurkiitokset kaikille sisällöntuottajille.

Joitakin lehteen lähetettyjä juttuja ja kuvia on ollut pakko jättää pankkiin käytettäväksi myöhemmin, sillä nykyisellä tavalla toteutettuna lehteä ei voi enää kasvattaa. Myös päätoimittajan ja taittajan aika on rajallinen, niin mukavaa kuin lehden teko onkin. Näitä pankissa olevia juttuja tarvitaan aina ja kaikki lähetetyt kuvat ja jutut tulevat varmasti aikanaan käytetyiksi.

Seuramme on saanut syksyn aikana upeita kunnianosoituksia kuten ”Vuoden kameraseura 2012” -tittelin sekä Länsi-Suomen kulttuurimitalin. On hienoa olla osa näin menestyksestä kameraseuraa ja se kannustaa yrittämään vielä enemmän ja paremmin ensi vuonna.

Vuosi 2013 on yhdistyksemme juhlavuosi! Täytämme kunnioitettavat 75 vuotta ja se

asettaa meille erityisiä velvoitteita. Varsinaista historiikkiä emme valitettavasti taida saada kasaan, jollei joku nyt haluaisi alkaa sellaista tekemään? Ilmoittautua voi vaikka allekirjoitaneelle. Jos ei tule historiikkiä niin yritetään ensi vuoden Kuvakulmissa hieman valottaa perinteikkään yhdistyksemme taivalta.

Ennen seuraavan kuvakulman ilmestymistä on vuorossa yhdistyksen vuosikokous, jonne toivon mukaan ilmaantuu vähintään yhtä runsas joukko jäseniä kuin nyt viime aikoina ollaan nähty kuukausikokouksissa. Tulevassa vuosikokouksessa tullaan käsittelemään erittäin tärkeitä ja kauaskantoisia asioita. Jos et ole mukana päättämässä niin poissaolevana sinun on tyytyminen läsnäoleiden päätöksiin. Kokouksessa valitaan myös toimihenkilöt tulevalle kaudelle ja toivonkin, että juhluvuoden moninaiisiin tehtäviin ja tapahtumiin on silloin ilmoittautumassa innokas, monipäinen joukko jäsenistöämme!

Sitä ennen toivotan kuitenkin kaikille lukijoillemme oikein Rauhallista ja Hyvää Joulua.

Olli

RAUMAN
KAMERASEURA ry

Tapahtumakalenteri
2012

KUUKAUSIKOKOUKSET

Kokouksissa käsitellään viralliset asiat ensin, sitten muu ohjelma. Nopeita matkakuvaesittelyjä pienellä tarinalla, kuukausikuvien rakentavaa ruotimista ja jäsen ja tekniikkaesityksiä. Altti Salo esittää diaesityksen jonain kuukautena. Kuukausikuvaustehtävän aihe lainausmerkeissä ko. kuukauden nimen perässä.

Maaliskuu: ”punaista”
Nils Nyman: kuvaajaesittely
Hans Lehtinen: valaisuvinkkejä
Huhtikuu : ”vesi”
Luontokuvaaja Mikko Huunonen esittelee kuviaan ja kuvaustaan
Toukokuu : ”tuli”
Markku Väänänen: ”mökkielämää”
Kesäkuu : Matka Viroon 8.–11.6.
Heinäkuu : ei kokousta
Elokuu : ei kokousta
Syyskuu : ”työ”
Valaistuskurssi
Lokakuu : ”vihreää”
Marraskuu: Luontokuvailta:
Ari Ahlfors, Sari Vaaranvuo:
yksityiskohtien taidetta luonnossa,
Altti A. Salo
Joulukuu : ”maa”
Tammikuu : ”ilma”
Helmikuu : vuosikokous

Puheenjohtajalta

Marko Seppälä

” Juhlavuoden
kynnyksellä ,,

Helmikuun aikaan laadin ensimmäistä kirjoitusta, jossa toivoin, että kameraseuran jäsenet houkuttelisivat mukaan uusia jäseniä ja se on toteutunut enemmän kuin hyvin. Seuraavassa numerossa yritin omassa kirjoituksessani kannustaa jäseniä osallistumaan sekä kansalliseen, että kansainväliseen näyttelytoimintaan ja kas sekin toteutui. Suomen Kameraseurojen Liiton teemanäyttelyyn ”Työ” valittiin kuvia kaikkiaan 7 eri kuvajalta meidän seurastamme. Kansainvälisellä puolella kuvia meni läpi niin ensimmäiseen Saimaan Kameraseuran järjestämään kansainväliseen näyttelyyn, kuin myös neljännen Finlandia Circuitin useampaan osanäyttelyyn ja nämä siis semmoisia mitä minulla on tiedossa. Nyt mietinkin, että minkä toiveen haluan seuraavaksi toteutuvan.

Jääkiekossa puhutaan usein läpilyöntinsä huipulle tehneen pelaajan kohdalla toisen kauden kirouksesta, jos peli ei läpimurtokauden jälkeen kuljekaun odotetusti. Rauman Kameraseura on tavallaan juuri sen toisen kauden kynnyksellä, kun jäseniä ja toimintaa on ollut niin, että heikompa hirtvittää. Vaikka lähtökohdat ovatkin edellä mainitut, niin en millään voi

nähdä moisia uhkakuvia seuran yllä, vaan päinvastoin. Seurassa vallitseva avoin, aktiivinen ja kannustava ilmapiiri ovat mitä mainioin lähtökohta seuran 75v juhluvuoteen. Konkreettisen esimerkin seuran hyvästä ilmapiiristä sai Rauma Salonin avajaisissa, kun seuramme jäsen ja hyvä ystäväni tuli ensi kertaa mukaan seuran toimintaan ja koki heti olonsa kotoisaksi ja tervetulleeksi, vaikka seurueessa oli monen ikäistä porukkaa.

Juhlavuodeksi on tietenkin jo suunniteltu kaikenmoista ohjelmaa ja ideoita otetaan vastaan koko ajan. Ansaitun Vuoden Kameraseura valinnan myötä saatu liiton 1000 euron koulutustuki tietää sitä, että koulutusta pidetään toiveiden mukaan myös jatkossa. Liiton teemanäyttelyn järjestäminen syksyllä taasen on yksi suurimpia ponnistuksia koskaan seuran historiassa ja talkoolaisia kaivataan. Kyllä kai me myös uusimme paljon kiitosta keränneen kuvakävelyn?

Joskus aina mietin ja joskus sitä myös kysytään, että mikä vetää mukaan kameraseuratoimintaan. En ole aikaisemmin asiaa paljon miettinyt, mutta kun samaan kysymykseen jälleen tör-

mäsin, niin pithän sitä miettiä. Näkisin asian niin, että ainakin omalla kohdallani kyse on yhteisöllisyydestä. Ennen tuota samaa yhteisöllisyyttä koki työyhteisöissä, mutta näinä aikoina peli on mennyt sen verran raadolliseksi monilla työpaikoilla, ettei samaa yhteisöllisyyttä ja samaan hiileen puhaltamista enää esiinny. Tästä syystä seuratoiminta onkin mitä mukavinta vastapainoa työelämälle, kun samasta asiasta kiinnostuneet ihmiset kokoontuvat saman asian ympärille viihtymään toistensa seurassa.

Marko

SILPPURI

S y y s k a u d e n t o i m i n t a a

TEKSTI JA KUVAT MERJA ELO

Lightroomin perusteet 18.8.

Yhtenä elokuun puolivälin lauantaina joukko kameraseuralaisia painui maan alle. Kellari-teatterin uumenissa pääsi nimittäin tutustumaan Lightroom-ohjelman perusteisiin, joita **Kimmo Turtiainen** meille ansiokkaasti esitteli.

Paikalla olikin innokasta porukkaa niin paljon, ettei varsinaista pulpettipaikkaa pöydän ääressä ihan jokaiselle edes riittänyt. Mutta se ei toisaalta haitannut mitään, koska kaikilla ei ollut omaa läppäriä mukanaan.

Kimmo kävi koko ohjelman lävitse systemaattisesti kukin ominaisuus kerrallaan.

Jokaisesta toiminnosta meille kerrottiin esimerkkikuvien avulla mitä siinä tapahtuu, ja minkälaisia vaihtoehtoja se pitää sisällään.

Kurssi kesti koko päivän. Välillä käytiin kaupungilla haukkaamassa lounasta, jonka jälkeen jatkettiin uusin voimin loppuillapäiväkin.

Osalle kurssilaisista Lightroom oli entuudestaan ainoastaan ohjelman mainosten ja esittelyiden kautta, toiset olivat sitä vähän kokeilleet, ja joku oli jo enemmänkin käyttänyt.

Silti tuntui, että kaikki saivat päivästä itselleen ihan mukavasti hyötyä. Niille, joille

ohjelma oli aikaisemmin tuntematon, kurssi antoi varsin kattavan yleiskäsityksen, ja apua siihen arviointiin ja päätöksentekoon hankisiko ohjelman itselleen. Esimerkiksi Aperturen ja Lightroomin eroja pystyi nyt vertailemaan. Ne, jotka jo käyttivät Lightroomia, saivat monia uusiakin vinkkejä ohjelman hyödyntämiseen, ja mieleen palautui toimintoja, joiden olemassaoloa ei muistanutkaan.

Merja Elo

Alla kouluttajamme Kimmo Turtiainen opastamassa seuran jäseniä Lightroomin saloihin

18 innokasta seuran jäsentä kuulemassa Kimmo Turtiaisen esitystä Lightroomista. Kurssille oli todella tilausta ja toiveita uudesta kurssista on jo tullut runsaasti.

TEKSTI JA KUVA MARIKA PUUMALAINEN

Hautausmaalla kummitusta jahtaamassa

Heippa kaikki!

Tämä vuosi on antanut todella paljon minulle, emmä osanut alkuvuodesta kuvitella mitä kaikkea kameraseuraan liittyminen tuo tullessaan. Olen kiitollinen myös Teistä kaikista, joita olen tämän vuoden aikana tavannut, tietämättänne olette tuuppineet minua eteenpäin ja olen siitä enemmän kuin tyytyväinen.

Jokaisessa kuukausikokouksessa täysin mukana olla, mökillä, kuvausreissuilla ja kursseilla tuli käytyä. Tällä hetkellä, kun tätä kirjoittelen, niin olen parhaillaan Oilin verkkovalokuvakurssilla. Kurssi on antanut paljon, uutta on opittu ja uusiin ihmisiin tutustuttu. Onneksi kurssia on vielä monta viikkoa jäljellä ja olenhan jo varmistanut itseni marraskuussa alkavalle muutokuvakurssille, joten ei Oilin minusta niin vain eroon pääse!

Nyt haluan toivottaa kaikille ihanaa loppuvuotta ja oikein Hyvää Joulua!

Mariika

Olimme Oilin verkkovalokuvakurssilla kuvaamassa Haamuja Pyhän Kolminaisuuden kirkon raunioilla.

Tässä jutun kirjoittaja Johanna Jasun oma tuotos kurssin ajalta. "kuva tytöstä"

TEKSTI JA KUVA JOHANNA JASU

Studiokuvauksen valaisukurssi

Kauan puhuttu valaisukurssi järjestettiin 15.–16.9.2012 Rauman kellariteatterin tiloissa. Kouluttajana toimi raumalainen ammattivalokuvaaja **Harri Sirola** Studio Otavasta. Kurssille osallistui 15 henkeä. Mukana oli niin aloittelijoita kuin jo valaisuasioissa osaavia kuvaajia.

Kurssiohjelmaan sisältyi mm. keinovalon käyttöä kuvauksessa. Valon käyttäytyminen, valon väri, valon muodot ja niihin kuuluvat käsitteet kuten päävalo, täytevalo, taustavalo, hiusvalo ja korkovalot tulivat tutuiksi kurssin aikana. Oppimisvälineinä käytettiin seuran omia studiovalaisimia.

Päivän aikana puhuttiin Paramount -valaisusta eli yhdellä valolla valaisemisesta, joka toimii hyvin hyväihoisella mallilla ja siitä on myös ensikertalaisen helppo aloittaa. Lisäksi käytiin läpi klassisen Rembrandtin tekemi-

nen. Siinä päävalo tuotetaan isolla tasovalolla melko ylhäältä, jotta saadaan kuvattavan kasvonmuodot esille, sillä varjon puolelle pyritään saamaan kasvoihin rembrandtin kolmiona tunnettu valon ja varjon tuottama muoto.

Paikalle saatiin myös tämän vuoden Miss Rauma Rock -kisan ensimmäinen perintöprinsessa, Susanna malliksi, ja Sirola opasti feminiini- ja maskuliiniposeeraukset sekä eri kuvakulmat. Bonuksena saatiin myös tietoa valotusmittarista, joka takaa onnistuneen valotuksen ja nopeuttaa huomattavasti kuvaamista.

Valaisukurssilla perehdyttiin teorian lisäksi käytännönläheisesti kameroiden ja valojen käyttöön.

Valon muokkainten ja heijastimien käyttö sai ainakin muutaman aloittelijan päät pyö-

rälle ja suurta innostusta studiokuvaamiseen. Sirola painottikin, ettei salamoiden käytössä ole mitään erityistä sääntöä, joten saimme itse rakentaa uutta osaamistamme tai sen puutetta. High Key- ja Low Key -kuvausta päästiin kokeilemaan, mitä jokainen oli sitten pohtinutkaan sen oman tehokkaan 45 minuuttisen kuvausajan tahollaan käyttävän.

Opetus oli mieleenpainuvaa ja suosittelinkin lämpimästi kurssin kouluttajaa Harri Sirolaa jatkossa muillekin seuroille, sekä oman seuran mahdollisiin koulutuksiin valaisuasioissa.

Johanna Jasu

TEKSTI MARIKA PUUMALAINEN, KUVAT TIINA POIMIO JA SARI VAARANVUO

Kuvausretkellä Vanhassa Raumassa

Lauantai aamulla 29.9.2012 kokoontui Pyhän Kolminaisuuden kirkon raunioille yhdeksän kameraseuralaista + Enska. Koontuminen oli seuralaisten itse järjestämä, tapahtuma sai alkunsa facebookissa Sarin ehdottaessa sitä. Sääkin näytti suosivan ja innokkaita saapui paikalle, joten ei muuta kuin kamerat esille. Enska (Basset hound) sai kunnian olla ensimmäinen mallimme, malliksi tosin pääsi allekirjoittanutkin ja tietty siellä raunioilla oli paljon muutakin kuvattavaa.

Jonkin ajan kuluttua ryhmä alkoi hajaantua ja itse liityin seuraan, joka suuntasi Pyhän Ristin kirkolle, osan jäädessä vielä raunioille. - Hauskaa meillä ainakin oli, pyydettiin ohikulkijoita malleiksemme ja onnistuimmekin viimein saamaan ihanan eläkeläisparin kirkonsillalle poseraamaan! Ikävä kyllä emme voi julkaista heistä ottamiamme kuvia, koska toinen osapuoli ei halunnut heidän kuvia nettiin ja toivetta tietenkin kunnioitamme. Mutta saimme ainakin kuvata tutustua uusiin ihmisiin ja samalla rupertella mukavia heidän kanssaan. Muuten kuvasimmekin toinen toisiamme, milloin edestä ja milloin takaa päin (salaa).

Lopuksi ryhmä oli lähestulkoon taas kasassa ja saimme kuulla Jounin ja Timon salamaharjoittelusta. Niitä harjoitteluja he olivat kuulemma vielä jatkaneetkin Hanssin saavuttua paikalle, meidän naisten lähdeyttä jo kotiaiskareiden pariin.

Päivä oli kerrassaan ihana, joten toivon lisää näitä seuralaisten yhteisiä ja epävirallisia hetkiä! Ihan jokainen voi siis ottaa sen ensimmäisen askeleen ja ehdottaa, että koska taas mennään yhdessä kameroiden kanssa jonnekin ja samallahan voi kysellä neuvoja kuvamiseen, jos vaan niitä kaipaa.

Kiitos upeasta seurasta

Marika

Mukana olivat: Marika Puumalainen, Sari Vaaranvuo, Tiina Poimio, Raimo Iso-Ettala, Jouni Jalonen, Timo Haarma, Taru Saukkonen, Eija Lahti, Leena Väinölä ja Hans Lehtinen. Oikean puolen kuvissa ylhäällä Marika Puumalainen, alhaalla Raimo Iso-Ettala

KUVAT MARKKO SEPPÄLÄ JA MARKKU VÄÄNÄNEN
 Syksyn kokousten vierailijoita

Syyskuun kokouksessamme kävi Tatu Kosonen Kameraseurojen liitosta kertomassa liiton toiminnasta ja sen tarjoamista palveluista sekä antamassa arvokkaita neuvoja valokuvauskilpailuihin osallistuville. Kuva: Marko Seppälä

Lokakuun kokoukseen saimme vieraaksemme niin koti- kuin ulkomaillakin menestyneen ja arvostelun raumalaistaiteilijan Lasse Kempaksen. Kempaksen meriitti-, julkaisu-, näyttely-, palkinto-, apuraha- ja luottamustoimiluettelo on hengästyttävän pitkä. Taiteilija Kempakseen ja hänen tuotantoonsa voit tutustua myös hänen kotisivuillaan osoitteessa www.kempas.fi. Kuva Markku Väänänen

TEKSTI MARJUKKA VÄHÄ-ETTALA, KUVAT ALTTI A. SALO JA ARI AHLFORS
 Luontokuvailan huumaa koettiin 6.11.

Ja sitten saapui se minun odottamani luontokuvailta. En ole ennen tilaisuuteen osallistunut, joten avoimin mielin lähdin mukaan ja matkaan.

Altti A. Salo aloitti tilaisuuden temallaan ”Raumalt ja muualt – luontokuvia vuosien varrelta”. Aloitimme matkamme lepakosta mökillä (huikea kuva muuten). Toukkien ja liito-oravien kautta matkasimme siirtokivilohkareelle. Oli mielenkiintoinen kivi muuten – kahden kunnan rajapyykki. Siitä reissasimme Narvijärven, Eurajoen ja Rauman pohjoisen saariston kautta Poriin, ja sieltä Viroon Kihnun saarelle.

Näimme kuvia kahdesta Unescon perintökohteesta: Vanhasta Raumasta ja Lapin Sammallahdenmäestä. Ihmisen jäljistä luonnossa – aina se jaksaa yllättää jotenkin, miten ihminen toiminnallaan rumentaa luonnon kauneutta tieteen tahtoen. Altin makrokuvat ovat upeita, hienoja värejä ja tarkkoja yksityiskohtia. Itse olen lumoutunut Altin tavasta tallentaa joutsenia. Ne ovat niin kaunista katsottavaa! Yleensä niissä kuvissa on salaperäistä usvaa ja käsinkosketeltavaa herkkyyttä. Pelkästään joutsenia voisin katsella monta tuntia peräjälkeen! Selkämeren myrskykuvat ovat

KUVA: ALTTI A. SALO

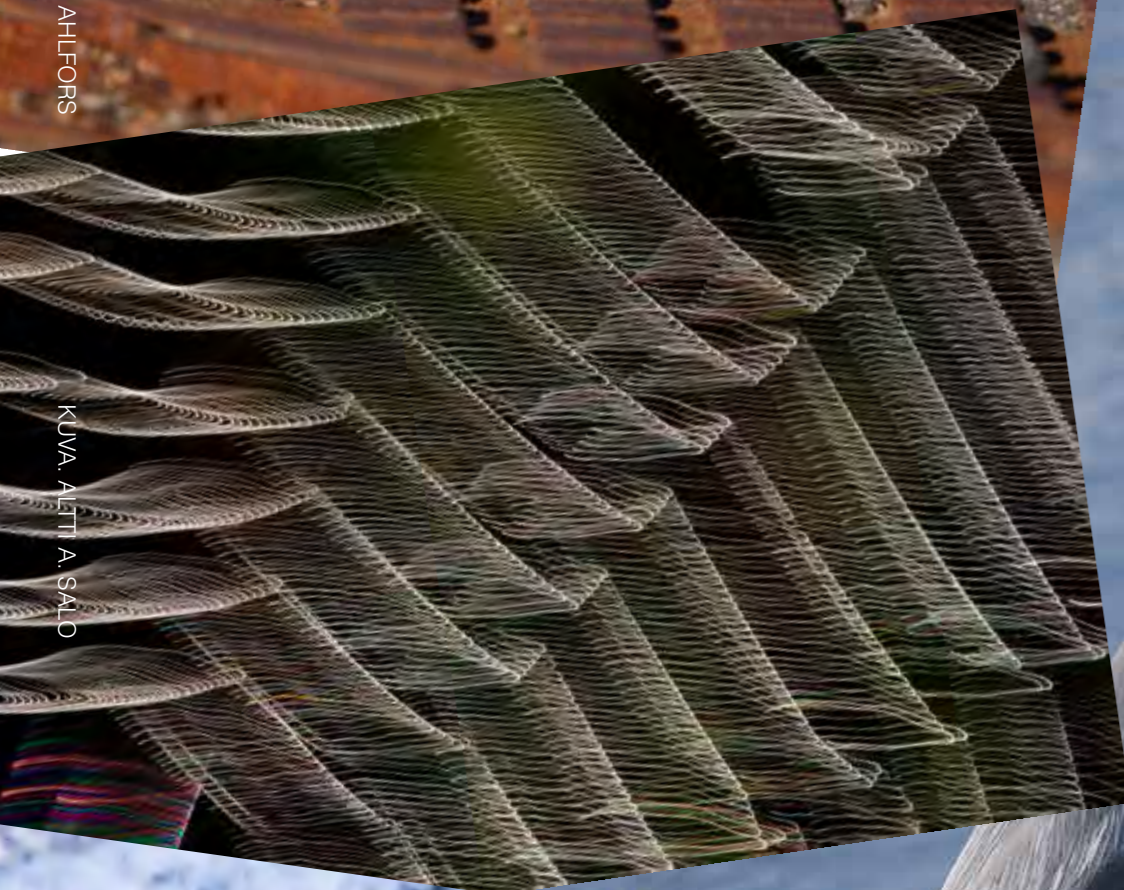
Altti A. Salon esityksessä nähtiin muiden luontokuvien ohella mm raumalaisia keväällä ihastuttanut ja hauskuttanut harmaahylje, joka polskutteli melkein keskellä kaupunkia.

KUVA: ALTTI A. SALO

KUVA, ARI AHLFORS

KUVA, ALETTI A. SALO

KUVA, ARI AHLFORS

KUVA, ARI AHLFORS

KUVA, ARI AHLFORS

myös vaikuttavia. Myrsky on aina vahvaa koettavaa sekä kuvissa että livenä.

Altilla on oivallinen tilannetaju ja kyky nähdä luonnossa sen hienoja vivahteita. Hänen kuvistaan löytyy uskomattomia pieniä hauskoja oivalluksia, esimerkiksi yksi naakka kirkontornissa kellon ollessa yksi. Kuvista näkyy Altin suhde luontoon. Syvä kunnioitus ja arvostus luontoa kohtaan ja pitkänlinjan taitajana hän osaa rakentaa kuvansa mielenkiintoisella tavalla ja käsitellä taidolla niitä juuri sen verran kuin on tarpeellista. Kiitoksia Altille uskomattomista kuvista.

Sitten oli **Nils Nymanin** eli ”Nissen” vuo-ro kertoa Viron Setukaisten matkastamme mukavalla ja leppoisalla tavalla. Sessiosta sai kattavan kokonaiskäsityksen taatusti, vaikei olisi ollut mukanakaan. Viron reissusta on tekeillä kirja ja näimme kokonaisleikkauksen kirjaan tulevista kuvista. Jään innolla odottamaan kirjaa! Kiitoksia Nisselle kaikista Viron reissuista. Itse olen taas intoa puhkuen lähdössä mukaan seuraavallekin matkalle.

Tilaisuuden viimeinen kolmannes kului **Ari Ahlforsin** kuvia katsellessa. Hän esitti kuviaan teemalla ”**Elämää porttien sisäpuolella**”. Kuvat olivat Rauman metsäteollisuusalueelta vuosilta 2005 – 2012. Olin

todella yllätynyt ja vaikuttunut siitä, että hän on siellä kuvannut 106 eri lintulajia ja että tehdasalueella pesii noin 55 lintulajia! En kyllä olisi ikinä uskonut, että niin paljon voi lintuja siellä olla!

Ari oli jaotellut esityksensä vuodenaikojen mukaan – talvista luontoa, kesän riemua ja syksyistä lintujen muuttoa. Näimme talvista luontoa ja hurjan tarkkaa havainnointia niinkin pieneltä alueelta (en kyllä tarkkaan tiedä alueen kokoa, mutta oletan ettei se ole ihan hirveän laaja alue sitten kuitenkaan). Ihan uskomattoman paljon elämää Ari oli löytänyt kyllä siltä alueelta. Loppuhuipe-nuksena näimme ne harvinaisimmat ja Arille merkittävimmät otokset esimerkkinä vaan mainittakoon kuningaskalastaja vuodelta 2011, jonka Ari on bongannut alueella olo-aikanaan kaksi kertaa. Meitä oli paikalla noin 60 innokasta kuvien katsojaa. Itse olin kovin vaikuttunut näkemästäni ja varmasti kaikki muutkin olivat. Kaunis kiitos hienosta elämyksestä kuviaan esittäneille valokuvaajille!

Maxi Jukka

Edellisen aukeaman alalaidassa Altti A. Salon kuvassa pörrää kirjo-ukonkorento. Vasemmalla ylhäällä Ari Ahlforsin kuvassa tepastelee kaivonkannen päällä pikkutyöllin poikanen ja oikeanpuoleisessa kuvassa seisoo komea harmaahaikara.

Keskimmäisessä Altti A. Salon kuvassa vasemmalla on kastepisaroita tuulen liikuttamalla hämähäkinseitillä. Kuva on kuvattu makro-objektiivilla Mikro-Nikkor 70-180 mm, 2 sec, f32, iso 100.

Alimmassa Ari Ahlforsin talvisessa kuvassa vasemmalla kuvaajaa ihmettelevät metsäkauriit.

Tällä sivulla ylimpänä olevassa Ari Ahlforsin kuvassa maailman menoaa tarkkailevatharmaahaikarat.

Tässä voisi myös kuvaaja lausua muutamman sanan kuvasta, kuvaustilanteesta tai kohteesta yleensä. Tuo Altin keskimmäinen kuva varsinkin saattaa jäädä monelle epäselväksi.

TULLAAN TUTUIKSI

JÄSENEMME ESITTÄYTYY

”Tullaan tutuksi” -sarjassa esitellään seuramme jäseniä sanoin ja kuvin. Kysymykset ovat kaikille samoja ja vastaaja heittää kysymyssarjan seuraavalle, valitsemalleen vastaajalle, jolle laatii yhden lisäkysymyksen. Tällä kertaa vastausvuorossa yhdistyksen varapuheenjohtaja ja Kuvakulman päätoimittaja Oili Helenius

Kuka olet?

Heleniuksen Oili Kaaron puskista

Mistä tulet?

Tulin Raumalle 25 vuotta sitten Turusta ja hyvin olen viihtynyt.

Mitä teet työksesi?

Varsinaisen toimeentuloni hankin vakuu-

tusalalla yhteyspäällikkönä, mutta sen lisäksi työskentelen aikuiskasvatuksen puolella sivutoimisena opettajana ja teen lähinnä harrastuksena sivunaittohomia ja valokuvausta.

Onko sinulla muita harrastuksia valokuvauksen lisäksi?

Koirat ovat olleet harrastuksenani lapsesta

saakka. Ensimmäinen rotuni oli saksanpaimenkoira ja 1980-luvun loppupuolella mukaan tulivat länsigöötanmaanpystykorvat, jotka nyt ovatkin ainoa rotuni. Kasvaton myös pienimuotoisesti. Myös tietotekniikka kiinnostaa, mutta lähinnä kaiken uuden kokeilemisen muodossa.

Milloin kiinnostuit valokuvauksesta?

Ensimmäisen kamerani sain noin kymmenvuotiaana - sellaisen coca-colakameran, jollaisella moni muukin ikätoverini on aloittanut valokuvausharrastustaan. Ensimmäinen järjestelmäkamera tuli kuvioihin muistaakseni rippilahjana. Sen myötä sitten tutustuin mustavalkokuvien vedostamiseen ja koiraharrastukseni myötä ajauduinkin tekemään saksanpaimenoiraliiton jäsenlehteä, johon tietenkin tarvittiin paljon kuvia. Näin kuvauskohteikseni valokoituivat koirat jo hyvin varhaisessa vaiheessa.

Milloin löysit Rauman Kameraseuran?

Muutettuani Raumalle se oli muistakseni kuvakaupan Jari, joka vihjaisi minulle Rauman Kameraseurasta. Soitto silloiselle puheenjohtajalle Markku Väinäselle ja sitten mukaan kk-kokoukseen. Siitä se lähti.

Mikä on parasta kameraseuratoiminnassa?

Vaikka valokuvausharrastuksessakin kilpailaan ei kameraseuratoiminta ole ollenkaan niin kilpailupainotteista harrastamista kuin esimerkiksi koiraharrastus. Olen elämässäni kilpaillut koirien kanssa niin paljon, että nautin suuresti kun voin vain harrastaa kuvaamista saman henkisten ihmisten kanssa.

Mitä parannettavaa näet seuran toiminnassa?

Seuran jäsenmäärä on kasvanut räjähdysmäisesti ja sen myötä myös harrastusmuodot monipuolistuneet valtavasti. Tällä hetkellä mielestäni suurin ongelma on pieni tekijäjoukko. Jotenkin seuraan pitäisi saada istutettua tekemisten kulttuuri. Jokainen jäsen voi tehdä muutakin (ja saa samalla paljon iloa itselleen) kuin vain tulla ”valmiiseen pöytään”. Ahkeria tekijöitä on toki vuoden aikana ilmoittautunut, mutta lisää tarvitaan jos halutaan säilyttää monipuolinen tarjonta. Jokainen jäsen voi myös järjestää toimintaa ja siitä on jo ilokseni monia esimerkkejä olemassakin.

Millaisella kalustolla kuvaat?

Nikon on ollut minun merkkini alusta alkaen. Joku pieni syrjähyppy Sonyyn tapahtui jossain välissä, mutta sitten palasin ruotuun nopeassa tahdissa. Laukussa keikkuu kaksi Nikonin runkoa, D3s nopeiden tilanteiden tallentamiseen ja D800 uusimpana hankintana lähinnä studiokäyttöön ja matkalla mukana pidettäväksi.

Optiikoissa suosin valovoimaa, 1.4-2.8 on kaikkien optiikoitteni suurin aukko. Pari zoomia 28-70 mm ja 80-200 mm, sitten pari primeä 85 mm ja 105 mm. Salamalaitteena yleensä Nikonin SB800 ja tarvittaessa pari vanhaa pikkusalamaa lisäksi orjan virkaa hoitamassa. Siinä tämänhetkinen kalusto. Lisäksi sitten tietenkin studiokalusto ja kaikenlaista lisähärpäkettä sekä kuvankäsittely- ja muokkausohjelmia on tarttunut matkan varrella mukaan. Eniten kuvaan noilla zoommeilla. Viimeisin hankinta on 105 mm:n makro-objektiivi, jonka käyttöä ajattelin opetella ensi kesänä.

Mitä kuvaat ja paljonko?

Olen aika kaikkiruokainen, mutta luontokuvaajaksi minua ei kyllä voi luonnehtia - ei varsinkaan, jos genreen kuuluu rämpiminen metsissä, soilla ja muissa vaikeakulkuisissa luontokohteissa. Koirat ovat kai se minun omin juttuni. Lisäksi tykkään kuvata ihmistä, niin muotokuvia kuin tilannekuviakin. Lehtitöiden myötä kaikenlainen tilanteiden dokumentointi on tullut myös tutuksi. Kuvaan aivan liian paljon. Viime aikoina olenkin yrittänyt keskittyä opettelemaan kuvaamaan harkitummin. Toistaiseksi se on ollut vain yritystä. Digikuvaus on valitettavasti tuonut mukanaan ainakin minulle tavan laukoa ihan älyttömiä määriä kuvia. Siinä ei ole mitään järkeä ja hermot vaan kärsivät kun koittaa valita kolmestakymmenestä lähes identtisestä kuvasta sen parhaan... Puhumattakaan ison kuvamäärän vaatimasta tallennustilasta.

Käsitletkö kuviasi paljon?

Joskus käsittelen, joskus en - yleensä kyllä ainakin jonkun verran. Nk ”perussäädöt” teen varmaan joka kuvaan paitsi facebookissa ja sen tyyppisissä medioissa esitettävät kuvat. Sinne saatan heittää kuvia ihan suoraan kamerasta - se riippuu vähän kuvien käyttötarkoituksesta ja tilanteesta. Nyt esimerkiksi kun minulla on ollut koiranpentuja, joista ihmiset haluavat nähdä kuvia en niitä käsittele yleensä ollenkaan, sillä ei yleisö katso niitä kuvia valokuvauksellisten ansioiden vuoksi vaan niiden kuvauskohteiden itsensä vuoksi.

Onko sinulla esikuvia?

Ei ole ketään sellaista, jota ihailisin yli kaiken tai pyrkisin itse tuottamaan samantapaista jälkeä. Toki maailmassa on monia kuvaajia, joiden kuvat ovat mielestäni todella hienoja, mutta mikään yksittäinen tyyliisuutta tai kuvaajan tuotanto ei oikeastaan ole mielestäni toista parempi vaan minunkin makuni on

muuttunut vuosien saatossa.

Mukavimmat muistosi valokuvauksen parissa?

Otavan ”Koiranvirkoja” -kirjan kuvaukset, joiden vuoksi matkustin ympäri maata kuvaamassa kirjan päähenkilöitä. Näistä matkoista ja kuvattavista jäi paljon mukavia muistoja.

Onko kuviasi ollut esillä ja jos, niin missä?

Koirakirjoissa ja -lehdissä pääasiassa, myös joissakin näyttelyissä ja pari kertaa olen osallistunut kilpailuihinkin. Omia näyttelyitä olen pitänyt muutaman. Ehkäpä sitten eläkkeellä on paremmin aikaa sen tyyppiseen toimintaan.

Millaisia terveisiä haluaisit lähettää muille jäsenille?

Älä ota kritiikkiä liian vakavasti. Kaikki neuvot ja mielipiteet kannattaa kuunnella ja ottaa mahdollisesti opiksi. Mutta jos kuviasi miellyttää sinua itseäsi niin silloin se on hyvä.

Miksi juuri valokuvaus?

Isäni harrasti valokuvausta ja totuin lapsesta saakka siihen, että kuvia otettiin aina ja kaikkialla. Kun sitten sain oman kameran niin innostus tietenkin siitä vain kasvoi. Oli hienoa huomata voivansa tallentaa hetken juuri sellaisena kuin se oli kuvaushetkellä. Visuaalisuus on ollut minulle tärkeää lapsesta lähtien, mutta en ole sillä tavalla lahjakas, että osaisin piirtää tai maalata. Valokuvauksessa näitä taitoja ei tarvita - ehkäpä se siksi tuntuu omalta tavalta ilmaista itseään.

Seuraavaksi heidän kysymykset **Turtiaisen Kimmolle** ja lisäkysymykseni hänelle on:

Onko elämää ilman Photoshoppia?

VALOKUVIN

Maailman ympäri kolmessa päivässä 4. FINLAND INTERNATIONAL DIGITAL CIRCUIT JA 1. RAUMA SALON

Rauman Kameraseura osallistui yhtenä järjestäjänä Suomen kameraseurojen liiton kansainväliseen valokuvakilpailuun. Kiertonäyttely eli Circuit'in muut järjestävät paikkakunnat olivat Vantaa, Lempäälä, Joutseno ja Ylöjärvi. Valokuvat jrytettiin kaikilla viidellä näyttelypaikkakunnalla kolmen tuomarin voimin, joista kukin suoritti kuvakohtaisen pisteytyksen yksityisesti omalta tietokoneeltaan omaan päivärytmiinsä sovittaen. Koska kisaan lähetettiin yli 6700 digitaalista valokuvaa tuomareiden vapaa-ajan käytölle tuli kerralla useiksi päiviksi täysin uusi merkitys ja tavoite.

Circuit-näyttelyn avajaistunnelmia ja yleisöä. Oikealla yljäällä avajaisten esiintyjä Tuija Nyrhinen, vasemmalla alhaalla seuran puheenjohtaja Marko Seppälä lausumassa näyttelyn avajaissanjoja.

KUVAT: TEEMU LAULAJAINEN

Raumalla tuomarointiin osallistui **Oili Helenius** ja **Minna Paananen**, sekä allekirjoittanut. Oili sai tuomaritehtävän yllättäen ja päivän myöhässä kuvakavalkadin ollessa jo muiden käytettävissä. Usean päivän kuvien tuijottelu ja herpaantumaton keskittyminen vaati välillä kävelylenkkeilyä ja kahvikuppilisia toinen toisensa jälkeen. Pimennetty huone, vaatimuksena myös kalibroitu näyttöruutu, sekä mielellään myös iso näyttö, koska pieni näyttö rasittaisi silmiä ja kuva voitaisiin suurentaa isommaksi arviointia helpottamaan. Kuvien arvostelussa käytettiin 1-5 arvosteluskalaa. Jokainen tuomari antoi omat kuvakohtaiset pisteet. Kaikkien kolmen tuomarin pisteet summattiin ja tämän perusteella kuva päätyi näyttelyyn hyväksytyksi tahi ei.

Pistemäärän raja-arvot, millä kuvat pääsi mukaan näyttelyyn määräytyi lopullisessa kaikkien kolmen tuomarin yhteispalaverissa. Tavoitteena oli noin 20-25%:n hyväksyntä kokonaiskuvamäärästä. Kisassa on kolme erillistä sarjaa musta-valkoiset-, värilliset- ja matkakuvat. Varsinkin musta-valko- ja matkakuvien osalta pitää tutustua kuvaa koskeviin sääntöihin huolella, kun lähetetään kuviaan FIAP ja PSA hallinnoimiin kisoihin. Matkakuvissa kuvankäsittely minimissä,

ei creative-kuvia, ei poseeraavaa kasvo- tai puolivartalokuvaa, ei elementtejä muutettu eikä lisätty, vain lievät perussäädöt sallittuja. Musta-valkokuvissa vain musta-valkoinen kokonaisuus tai yksi toonattu värisävytys koko kuvaan on hyväksyttävää.

Noviisina ensimmäisen kansainvälisen valokuvakilpailun tuomaroinnin ensi-innostus haihtui varsin nopeasti, kun kokonaiskuvamäärä selvisi ja kuvat alkoivat soljua ruudulle. Kuvien arvostelussa ei näkynyt tekijää eikä kuvan nimeä. Kuvat eivät olleet myöskään kuvaajajärjestyksessä, vaan saman kuvaajan kuvat saattoi olla ensimmäisenä ja jopa viihon viimeisenä. Oma pistearvio piti myös antaa kohtuullisessa ajassa, sekä päättää, josko kuvan ominaisuudet ylittäisi vaikkapa palkintosijoille saakka. Rauman tuomarit tekivät lopullisen arvion yhteispalaverissa, jossa pohdittiin ja valittiin palkintokuvat, ilman henkilötietoja tai kuvan nimeä.

Oma kansainvälisten kisakuvien seuraaminen on ollut kuitenkin jonkin verran aktiivista. Eri kansainvälisten kisojen kuvia voi tutkailla myös avoimessa netissä kisojen järjestäjien sivuilla. Joten aivan niin suurena yllätyksenä upeiden kuvien katselu omalla ruudulla ei kuitenkaan tullut. Maailman

61:stä maasta tulleet kuvat ovat jo sinällään eksoottista seurattavaa. Elämänmenoa, kulttuuria, luontoa, maisemia, ihmisiä, eläimiä ja kaupunkien sykkettä. Piipputupakan ja auringon polttamia kurttukasvoja, sensuelleja nudekuvia, ihmiskohtaloita, työn ja toimeentulon uuvuttamia kansanmiehiä ja naisia, liikunnan ja leikin riemua, tanssin ja luonnon plastista kauneutta. Kuvaajien taito ja antautuminen kohteen valintaan, osaavaan ajan ja paikan rytmiin sijoittuminen osoittaa omaperäistä otetta ja keskittymistä.

Ehkei kauneus olekaan ainoastaan katsojan silmissä taitaa se olla myös kuvaajan silmässä. Kaikkiaan hieno kokoelma lähetettyjä kuvia, mutta valitettavasti lukematon määrä hyviä kuvia jäi näyttelyn ulkopuolelle.

Tuomarina olo tämänkaltaisessa kansainvälisessä valokuvakisassa oli ikimuistoinen ja kokemuksena vertaansa vailla. Siitä kiitos Rauman Kameraseuralle uskaltautuessaan ottaa näinkin suuri haaste vastaan ja antaa tuomarivastuuta ensikertalaisille Oilille, Minnalle ja minulle. Kaikki kolme selviytyivät urakasta kunnialla. Erityiskiitos Oilille ja Minnalle omien päivätyöiden ohessa suoritusta arvostelutyöstä.

Jorma Jokisalo

Circuit-näyttelyn avajaiset pidettiin Cafe Salissa pyhäinpäivänä 3.11.12.

Neljännän Finland Circuitin yksi tuomarointiseura oli nyt ensimmäistä kertaa Raumalta. **Minna Paananen**, **Jorma Jokisalo** ja **Oili Helenius** pisteyttivät seitsemisen tuhatta kuvaa, jotka oli lähetetty ympäri maailmaa ja jakoivat parhaimmille palkintoja. Koko Circuitin paras kuvaaja tuli Taiwanista: **Tsun-Hsiung Chian**. Hän sai eniten hyväksymisiä kuvillaan.

Näyttelyn avajaiset pidettiin Cafe Salissa pyhäinpäivänä 3.11.12. klo 15 alkaen. Tarjoilut maksoi Suomen Kameraseurojen Liitto, Rauman Kameraseura sai tuomaroinnistaan 500 euroa puhdasta käyttörahaa,

Avajaiset pääsivät alkuun, kun tekniikkaryhmä sai johdon tietokoneen ja taulutelevision väliin. Siihen meni parikymmentä minuuttia. Kaikki kolmekymmentä ilmoittautunutta odottivat kärsivällisesti. Viihdepuolesta vastasi myös Amusia -yhtyeestä tunnettu **Tuija Nyrhinen**

pianolla ja laulullaan. **Marko Seppälä** avajaiset lyhyellä informoivalla puheellaan. Lyhyestä virsi kaunis, niin kuin sanotaan. Markolla oli tietysti kiire nostella maljaa. Se tehtiinkin hillitysti. Vihdoin koitti odotettu hetki, kun saimme nauttia visuaalisista alkupalloista: Kilpailun parhaat antoivat vartin diaesityksen, jollaista

ei ihan joka päivä näe. Mahtavia maisemia, huumoria, vauhtia ja väriä sekä pelkistettyä inhimillisyyttä. Kommenteista muistan ihastuneet huokaukset ja järvevät toteamukset siitä, mitkä tekijät ovat vaikuttavan kuvan rakennusaineita. Lapset,

heidän silmänsä, jylhiä maisemia aamusumussa, jyrkkäkontrastiset kuvat vanhuksista, kallion, talojen, pilvien muotoja, itämaisia kalastajakylä, eksoottisia eläimiä, kulttuureja, urheilupsäyksiä. Kuvat olivatkin nanna silmille ja jonkin verran niiden taakseen. Äkkiä jonkun vatsa kysyi milloin saadaan ruokaa. Järjestelijänä ja lähettinä minä allekirjoittanut vastasin että varmaan aika pian. Kävin varmistamassa henkilökunnalta antipaston riittävyuden ja ohjasin vieraat hakemaan ohjeella: kaksi per naama. Unohtui vain mainita, että se 2/lärväke koski jokaista viittä laji. Loppuja sai sitten viedä kotiinsaakin. Kiitos SKSL:lle illan täydestä vatsasta. Ja Salille sen toteuttamisesta.

Yhteenvetona voisi todeta, että tapahtuma sai ansaittua kunniaa ihmisten pukeutumisesta päätellen, Rauman Kameraseura oli hienosti edustettuna Cafe Salissa. Se myös kiinnitti huomiota muissa asiakkaisissa. Olisi melkein pitänyt laittaa kyltti, kuka juhlii ja mitä juhlii. Seuramme alkaa näkyä! Siitä iso kiitos aktiivisille seuralaisille.

Teemu Laulajainen

Hendro Hioe Indonesia Preikestolen FIAP GOLD

Sue Slater Australia I am so Thirsty AFCC GOLD

Averil Tame Gabon EFIBA., FAPS Tasmanian Tulis AFCC GOLD

Joseph Tam Australia Life is beautiful UPI GOLD

Margaret Coull United Kingdom, AFIAP, DPAGB, ARPS
Across the snow AFCC GOLD

Ming-Hui Cheng Taiwan Farm life 1 UPI GOLD

Yuriy Zilinsky Ukraine PSA
EID, NSPAU Offensively
PSA GOLD

Ilario Ledda Italy Le rondini 2
FIAP GOLD

Yau Ming Charles HO Hong Kong ERIAP; FPSHK; FCPA
Water Dance UPI GOLD

Yu Pei Huang Taiwan, Village life, PSA GOLD

Jorn Andreas Lovland, Norway
Mountainhorse FIAP GOLD

4. FINLAND
INTERNATIONAL
DIGITAL CIRCUIT
JA 1. RAUMA SALON
MITALISATOA

18
Tsun-Hsiung Chian Taiwan Mountaineering party
PSA GOLD

Nils-Erik Jerlemer Sweden UPI CR4, ERIAP/p, MP5A, ARPS
Man in Window No2, AFCC SILVER

Alexander Hochhaus Germany AFIAP Lady in black
Rauma AFCC Gold, Best people photo

PHOTOKINA 2012

Photokina on joka toinen vuosi Kölnissä järjestetty valokuvausalan messutapahtuma ja lajissaan maailman suurin. Tänä vuonna kävijöitä oli yli 180.000. Jotakin tapahtuman laajuudesta kertoo sekin, että ensimmäisenä päivänä kahdeksan tuntia kierrettyäni olin nähnyt halleista ja messuista noin kolmanneksen.

Köln on varsin merkittävä messukaupunki ja messualue sen mukainen. Kahden ison hallialueen välillä on ulkoalue, jossa messujen aikana on erilaisia tapahtumia ja jossa voi istuskella lepuutellen jalvoja, messujen kiertäminen kun on tunnetusti raskasta puuhaa. Hallit jakaantuivat neljään kategoriaan: kuluttajille ja ammattilaisille tarkoitettuihin valokuvaukseen liittyviin laitteisiin, kuluttajille ja ammattilaisille tarkoitettuihin tulostukseen ja kuvatuotteisiin liittyviin asioihin, studiolaitteisiin ja kuva-alan yrityksille suunnattuihin tuotteisiin kuten suurkuvatulostimet, valokuvakioskit jne.

Suuria ja pieniä osastoja

Jättimäiset osastot olivat luonnollisesti Canonilla ja Nikonilla, mutta myös Sony, Panasonic, Fuji ja - ehkä yllättäen - Samsungin olivat panostaneet messuihin paljon. Digipokkarien vyöry ja järjestelmäkameroiden kohtuulliset hinnat ovat selkeästi muuttanut messujen luonnetta ja samalla lisännyt ”tavallisen kansan” kiinnostusta valokuvaukseen ja laitteisiin. Merkittävää oli asialaisten runsas osallistuminen monilla pienillä ja messuihin

suhteutettuna keskikokoisilla osastoilla tarjoten lähinnä kaikenlaista lisälaitetta mitä vain voi kuvitella ja vielä enemmänkin.

Kaikki kameravalmistajat pyrkivät tuomaan jotakin uutta Photokinaan. Canon esitteli EOS 60D:n, 18 megapikselin APS-C-koon järjestelmäkameran. Toinen uutuus on Canon EOS 6D, täysikokoisella kennolla 20,2 megapikseliä. Erityisen merkittäväksi jälkimmäisen tekee se, että se on ensimmäinen järjestelmäkamera, jossa on sisäänrakennettuna sekä GPS että WI-FI. Voisipa sanoa, että vihdoin. Tuon hinataluokan kameroissa sen ei luulisi olevan ainakaan kustannusongelma, sillä jopa pikkupokkareissa nuo ominaisuudet ovat yleistyneet. Canonin uutuuksissa oli tavallaan yksi mullistavakin julkistus: EF 8-15 mm, joka on ensimmäinen kalansilmäinen zoom-objektiivi, joka muuntautuu täyden koon kalansilmästä täysin pyöreään 180 asteen kuvaan.

Nikon esitteli täyden kennon D600 järjestelmäkameran, joka sijoittuu katukaupassa alla kahden tuhannen euron hintaluokkaan. Valistunut arvaus on, että Nikon on pikku hiljaa siirtymässä pois APS-C-koon kennosta. Vielä vahvemmin esillä oli peilittömien

järjestelmäkameroiden N1-malliston uutuus J2. Kyseessä on lähinnä päivitys J1-mallista uusilla objektiiveilla, yksinkertaisemmalla käyttöliittymällä ja pienemmällä koolla. Kompaktikameroiden puolella Coolpix P7700 on jo useissa testeissä todettu luokassaan parhaaksi käytettävyytensä ja monipuolisuutensa ansiosta kuvan laatua unohtamatta.

Eizo esitteli kaksi uutta huippumonitoria, joista huippumalli jopa kalibrooi itse itsensä. Harmillisenä puolena on hinta, joka mallista riippuen vaihtelee kahdentuhannen ja kolmen ja puolen tuhannen välillä.

Muita merkkejä väheksymättä jokaiselta valmistajalta oli tarjolla uutta, joskaan palstatila ei anna myöten kaikkien erikseen mainitsemista.

Selviä trendejä näkyvissä

Ensi kertaa messuilla oli esillä myös puhelimia. Muutamia puhelimen ja kameras ”ristisiitoksia” oli jo näkyvissä ja lisää on varmasti tulossa. Tekniikan kehittyessä laadukkaat kamerakomponentit pienenevät entisestään. Tästä oli osoituksena myös todella pienten aktiivikameroiden

IVRPA:n osasto Photokinassa (International VR Photography Association)

lisääntyminen still- ja videokuvauksessa. Video on myös tullut järjestelmäkameroihin jäädäkseen. Vaikka vielä ei käytännön tasolla päästä huippuluokan ammattilaatuun, niin järjestelmäkameroiden videolaitteita oli esillä aina huvittavuuteen asti. Valokuvausharrastuksen lisääntyminen on vaikuttanut myös laukuvalmistajiin. Uusia laadukkaita kamare-

alaukkumerkkejä on valikoimasa useita.

Kiinnostus virtuaaliseen panoraamakuvaukseen on lisääntynyt ja edelleen lisääntymässä. Tärkeimpänä syynä on ohjelmistojen kehittyminen helpompaan suuntaan ja tarvittavien lisälaitteiden parempi saatavuus. Itse olin esittelemässä asiaa osan aikaa IVRPA:n osastolla, joka on kansainvälinen virtuaalikuvaajien yhteenliittymä. Osasto oli varsin

suosittu ja varsinkin päivittäiset esitelmät kiinnostivat messukansaa.

Studiovalaisimia oli esillä runsaasti - ei tosin mitään täysin uutta. Led-valaisimia olisi odottanut olevan esillä enemmänkin, mutta ilmeisesti riittävän tehokkaiden ledien valmistamisessa on vielä ongelmia. Pieniä valaisimia oli jonkin verran, mutta luonnollisesti niiden teho rajoittaa käyttöä. Parhaat käyttö-

Iso mies vielä isommissa koossa

iPad mini.

Uskomaton pakkaus. Pienemmässä paketissa.

iPad minissä on tyylikäs 7,9 tuuman näyttö, FaceTime HD- ja iSight-kamerat, A5-siru, ultranopea langaton tekniikka ja jopa 10 tuntia akun käyttöaika. Lisäksi App Storen yli 275 000 iPadille tehtyä ohjelmaa toimivat myös iPad minissä. Se on siis kaikin puolin iPad, mitä nyt hieman pienemmässä koossa.

Uudet iPad Minin tilattavissa.

TM ja © 2012 Apple Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Varimport Oy.
Lähin Apple-asiantuntijasi.

Varimport Oy | Apple-laitteet, ohjelmat ja valtuutettu huolto kaikkialla Suomessa

www.varimport.fi | Puh. 020 7419 320 | Hämeenkatu 16, 33200 Tampere | Puh. 020 7419 340 | Humalistonkatu 17, 20100 Turku
Valtuutettu huolto: Turku, Tampere ja Helsinki, Puh. 020 7419 330 | Vellikellonpolku 5, 00410 Helsinki

Muista kysyä opiskelija-, opettaja- ja oppilaitoshintoja!

MacBook Pro Retina-näytöllä.

Tältä näyttää kannettavan tulevaisuus.

Upealla Retina-näytöllä varustettu, ultranopealla flash-arkkitehtuurilla toteutettu, uskomattoman ohut ja kevyt, täysin uusi MacBook Pro venyttää kannettavien suorituskyvyn rajoja.

Kaikki uudet MacBook Prot heti varastosta.

TM ja © 2012 Apple Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Varimport Oy.
Lähin Apple-asiantuntijasi.

Varimport Oy | Apple-laitteet, ohjelmat ja valtuutettu huolto kaikkialla Suomessa

www.varimport.fi | Puh. 020 7419 320 | Hämeenkatu 16, 33200 Tampere | Puh. 020 7419 340 | Humalistonkatu 17, 20100 Turku
Valtuutettu huolto: Turku, Tampere ja Helsinki, Puh. 020 7419 330 | Vellikellonpolku 5, 00410 Helsinki

Muista kysyä opiskelija-, opettaja- ja oppilaitoshintoja!

Kolor Software on maailman johtavia panoraama- ja virtual tour -ohjelmien tekijöitä. Esillä olivat uudet versiot Autopano- ja Panotour-ohjelmista.

alueet tällä hetkellä lienevät makrokuvaus ja lähimuotokuvaus. Suurkoon filmikameroita oli esillä muutamia, mutta ne tulevat selvästi jäämään pienen piirin huippuammattilaisten kalustoksi.

Näkemisen ja kokemisen lisäksi messujen hyvänä puolena oli, että esittelijät saivat myydä tuotteitaan vasta messujen viimeisenä päivänä eli sunnuntaina, jolloin olin jo kotimaassa. Jäivät siten harkitsemattomat heräteostokset tekemättä.

3D Photostudio - studiosimulaatio-ohjelma

- www.elixxier.com
- Laadukasta pikkutavaraa**
- www.hahnel.ie
- Varustelaukkuja**
- www.plaber.com
- www.peli.com
- www.boblbee.com
- www.golla.com
- Huippuluokan monitorit**
- www.eizo.fi
- Led-valaisimia**
- www.metz.de/en/
- Kuvauskoptereita**
- www.height-tech.com
- www.globe-flight.de
- www.asctec.de
- Kiinnitystavaraa.com**

Kuvasta mitä vain

Digihuumassa saivat paperikuvat väistyä ja koneen kovalevyt täyttyivät ja täyttyvät varmaan vieläkin kuvilla. Ympyrä on kuitenkin sulkeutumassa ja palaamme jälleen paperikuviin, nyt tosin suoraan kuvakirjamuodossa. Kuvavalmistajia oli esillä todella runsaasti ja kuvatuotteita laidasta laitaan. Tarjolla on kaikkea, mihin vain kuvan saa liitettyä: mukeja, tyyntyjä, verhoja, avaimenperiä, rintanappeja, 70-lukukin palaa takaisin kuvatapettien muodossa.

Kimmo Tuvelainen

LINKKEJÄ

- Minikameroita**
- www.jobo.com
- www.rollei.com
- <http://www.iontheaction.com/>

Canonin, Nikonin ja Sigman osastoilla pääsi testaamaan pitkiäputkia.

- www.novoflex.com
- www.sunwayfoto.com/html/index2.html
- www.moonslide.de/
- virtuaalikuvaukseen**
- www.orbitvu.com

PIKKUKUVAT

- 1. Sigma 200-500mm f 2.8 ja telejatkeella 400-1000mm f. 5.6. Onko vapaaehtoisia kantajia.
- 2-4. Kuvakokeiluita varten olivat näytteilleasettajat keksineet (mielenkiintoisia?) testikohteita.

- 5. Esillä oli jonkin verran myös raskaan sarjan kalustoa.
- 6. Kustomoidulla ohjaimella ohjattiin Olympiakisoissa useita etukäteen asennettuja Nikon D4 kameroita.
- 7. Kuvasta tehtävien tuotteiden valikoima rikkoo jo mielikuvituksenkin rajat.
- 8. Raskasta sarjaa. Arca Swiss on ehkä tunnetumpi kiinnikesysteemistään, mutta sen suuret filmikamerat hengittävät vielä.
- 9. Kuvakauppiaille ja kuvavalmistamoille oli omat herkkunsa tulostimista kuvakioskeihin.

- 10. Zeiss esitteli mm. 1.4 valovoiman 55 mm:n objektiivia Nikonille ja Canonille.
- 11. Valokuvia voi käyttää näinkin.
- 12. Järjestelmäkameroiden videolisälaitteet saavat jopa hiukan huvittavia piirteitä.
- 13. Nikon oli panostanut kaiken muun ohella rajusti Nikon V1 peilittömään järjestelmäkameraan. Haukkaat saivat kuvauttaa itsensä ja tulostaa kuvat mukaan.
- 14. Ajoittain väkeä oli niin runsaasti, että jopa liikkuminen oli hankalaa tuotteisiin tutustumisesta puhumattakaan. Kuvassa Nikonin osastoa.

VIELÄKÖ RAUMANMERI JÄÄTYY

Ilmasto lämpenee, se on kylmä tosiasia,
kuten joku on oivasti kiteyttänyt.
Miten käy talvien Suomen Lounaisessa
saaristossa, entä Raumanmerellä?

Talvella 1972 luontoinnostus vei minut ensikertaa keväträjille saaristoon kun linnut tulivat. Siitä lähtien kevättalvien pyöräily aamupimeässä vongahtelevilla ja raijien rikkomilla silojäillä ilman nastoja on ollut tasapaino- ja tekniikkalaji, joka on lähes korvannut muun urheilun tarpeeni. Jalkratas lumisella jäällä on pitänyt huolen jalkalihaksistosta ja hapenottokyvystä. Sukset, luistimet ja lämpövuorisappaat ovat olleet muina kulkuvälineinä kotisaaristossa 40 -vuotta. Talven hiljaisuutta en ole polttomoottoreilla rikkonut.

Talvi alkaa vuoden vaikuttavimmalla maisemamuutoksella, saaristokuvaajan täyhtymyksellä. Luodot saavat valkeat lakanat, joita syysmusta meri tuulella reunoilta nyhtää. Yhden mieleenpainuvimmista saaristopäivistä koskaan vietin 20.11.1977 kun ensikerran varta vasten lähdin Syvärauman rannasta kuvaamaan ensilunta merelle. Kylmän-Santakarilaella 1857 rakennetun luotsituvan raunioilla jäi merimaisema lähtemättömästi

mieleen. Sen haalenemista olen estänyt toistolla. Saman kohteen ensilumilla olin 1996. Tuolloin vinhaan kiitävät pilvirievut raeryöppyineen ja valosuihkuineen kruunasi tuulessa hoippuva merikotka ja etelään toivottaen matkaava laulujoutsenparvi kun venetalaan leessä kuvausession päätteeksi kahvittelin. Vielä 2010 onnistuin kertovilla valoilla ja riittäväillä pixeleillä tallentamaan luotsituvan lumiset jäänteet taustanaan merimaisema ja Kylmäpohjan majakka.

Lähes kolmetkymmenet ensilumet olen Rauman saaristossa valokuvannut. Joinain syksyinä rantajäät vankistuvat ennen lumen tuloa, eikä pienpaatilla ensilumen saaristoon päässyt. Kolmesti lumi on satanut ruskaan vuoden 1972 jälkeen. Vuoden 1997 YK:n päivän Santkarin pookin punaisten lumisadepilvien kuvaani kysytään edelleen niin kuin Petäjästen siltaakin, kuvattuna 6.12.1975. Viimeisimmän lumiruskan koin nyt 27.10.2012 kun merelle

Jäätyvän tai sulavan jään reuna on elävää luonnon grafiikkaa varsin vaihtelevin muodoin

lähtöön kuului ensin paatin lumityöt, seitsemän sentin lumikuorman harjaus kuomulta ja täkiltä.

Ei taida kesäveneilijä tunnistaa alkavan talven paattimanööverejä. Suurin ongelma pakkasaamun lähdössä on ohjauskaapelin teleskoopin jäätyminen, jota kaasusytyttimellä sulatellaan, jotta rattiohjaus toimisi. Ja tehokkain tapa puhdistaa paatin pohja levästä ja näkeistä on teräsjäissä ajo. Aina on varauduttava siihen, että mantereen paksukin lumipeite hupenee Lahdenaukean jälkeen olemattomaksi meren lämmöstä. Kylmäpihlajan nettikamera on poistanut tämän arvailun.

Kattava kuva-aineisto kotosaariston ensilumesta on olemassa vaikka pieneksi kirjaksi asti. Lopetin ensilumen kuvaamisen oman paatin avuin tähän syksyyn. Muualla tai muiden kyytiin voin lähteä.

Useat talviretket ovat kirkkaina muistissa. Sekin kun lintuharrastuksen aloittamisen kymmenvuotiretkellä 1982 kävelin kotoa yli 20 asteen pakkasaamuna Lehmänletoon tamholtille, jota ei enää ole.

Aamuinen helmikuun turkishuurre peitti puut ja pensaat ja iltapäivällä oli huikaiseva talvipäivän sini. Filmiä kului ja kameran patterit hyytyivät, mutta mies ei. Nyt on päinvastoin vaikka töissä prässinsä kadottaneet teryleenihousut ovat vaihtuneet untuvaan. Pakkasella suurin kuvausongelma on hengityshöyryn jäätyminen silmälaseihin.

Laskeva maaliskuu pakkasessa 1993 pookin taakse mereen edellytti vielä illalla käytetyn Valkkikarin väylän ylitystä aamuyöllä mahallaan suksienpäällä. Tai kun piti pyöräillä Maanpään kautta Kuuskajaskarin linnakkeen jäälossille päästäkseen Louttujen saaristoon. Kylmäpihlajalle meno jäitse edellytti kunnan talvia, kuten olivat vuodet 1985 - 1988.

Tällä vuosituhanella on ollut vain kolme aitoa talvea valottaa saaristoa kuviksi. Vuoden 2003 talvi mahdollisti minulle pitkäaikaisen haaveen hiihtää yli pohjoisen Ahvenanmeren. Viikko hujatti eteläisen Suomen viimeisessä erämaassa ja yöt vanhoissa kalamajoissa menneiden kuiskeita kuullen. Painava

6x7- kamera antoi kaksi kelpo kuvaa. Ei viikon retkeltä pidä enempää vaatia.

Vuosien 2010 ja 2011 talvina tein retket kaikkien käymään Saaristomeren Jurmon ja Utön saariin. Säätsuosivat ja tuottivat muutaman laatukuvan, jotka nuorisoi olisi jo paikalta lähettänyt nettiin ihasteltavaksi, mutta ikääntynyt kuvaaja hautoo ja hykertele odottaen sopivaa julkaisua.

Yhtä tärkeää kuin saada valokuvia ensilumesta on minulle ollut tallentaa Rauman saariston jäiden lähtöä. Kaikki ahtojääkeväät näillä rannoilla: Nurmeksen fyyri 1977, Kalla 1981, Väliputaa 1987, Prootti 1986, 1996, 2003 ja ennätysröykkiöt Isolla Siliöllä 2011 tuli käytyä haahkojen muuttoa seuraten. Se onkin sitten toinen tarina.

Yhden valokuvaajan maastokestävyysaika on riittämätöntä arvioon arkkipelagin talvista, mutta 2000-luvun kehnot jäät ja lumet saaristossa ovat surettaneet ja epäilyksiä herättäneet. Jääkö kuvaajan vuoden graafisin jakso entistä lyhyemmäksi ja huonommaksi samalla kun välineet mahdollistaisivat entistä osuvampia

Yllä Tuulen jälkiä talvi-illassa Saaristomeren ulkoluodoilla, alla Talvinen ruovikko houkuttaa kuvaajaa sommitteluharjoituksiin.

Öinen lumisade on vaihtanut saariston valkeisiin lakanoihin Kuusisessa Suokarissa

Korkeimmat ahtojäät Raumanmerellä neljään kymmeneen vuoteen, yli 11 metriä merenpinnasta, kohosivat Isolle Siliölle keväällä 2011

kuvia. Ovathan saaristokuvaajan ongelmat silti muutoksessa vähäisimpiä.

Rauman pohjoinen saaristo ei nykyäänkään jäädy atomivoiman lämpimän tuhlausveden vuoksi. Kävin 28.10.2012 ensilunta kuvaamassa Susikarin laelta samasta paikasta kuin 1982. Jo Ristinperän sunnissa lämmin löyhäys tömähti kasvoihin paatilla ajaessa ja huuru nousi lämmitetystä merestä. Entä kun uusi mylly joskus kaksinkertaisin lämpökuorman virtaa Raumanmereen. Ja ehkä sen jälkeen väsätyään vielä neljäskin laitos.

Jäätyykö Raumanmeri sitten enää? Ainakaan kukaan ei koskaan enää pyöräile Susikareihin kuvaamaan jäitä myöden huhtikuun puolivälissä kuten tein 1978!

Raimo Sundelinin omakuva, joka on otettu 20 sekunin viiveellä, Raimo kertoo siirtäneensä viiveen 20 sekuntiin täytettyään 60 vuotta. Kuva on vuoden 2010 ensilumilta taustanaan Pöllän sunnti, joka on hänelle tuttu jo 1950-luvun kesäisiltä soutu-retkiltä.

Raimo Sundelin

Raimo Sundelin

Artikkelin kirjoittaja Raimo Sundelin on laajalti tunnettu, arvostettu ja palkittu luontokuvaaja ja tietokirjailija. Hän on myös seuramme pitkäaikainen jäsen, joka tänä vuonna tuli kahdesti palkituksi kotikaupungissaan kulttuurin saralla. Ensin Kameraseuran jäsenenä Länsi-Suomen Kulttuurimitalin myötä ja sitten vielä omana itsenään saamalla tämänvuotisen Rauman kaupungin kulttuuripalkinnon. Seuraavassa Raimo kertoo hieman itsestään ja kuvaamisestaan.

Olem paljaskonttine raumlaine sualase veden kuvaaja. Saariston kuvaamisen aloitin 1975 ja valokuvaan kaikkea punalevävyöhykkeen yläpuolella olevaa ja sinisimpukkaa suurempaa.

Kiinnostavana koen maiseman vuodenaikais- ja valovaihtelut. Läheiseksi ovat tulleet saariston geologia, menneen saaristolaiselämän jäänteet sekä majakat ympäristöineen. Lintuja kuvaan hakeutumalla lintujen luo ja kasvit kuvausmahdollisuuksineen ovat tulleet tutuksi sadoilla retkillä ja sadoilla käydyillä luodoilla.

Suomen Lounainen arkipelagi on ehtymätön kuvattavaksi, silti on houkuttanut käydä myös muilla vesillä. Tänä vuonna esim. kolmatta kertaa Huippuvuorilla.

Kuvia kysytään hyvin erilaisiin kohteisiin. Tarvekirjosta kertovat kuvat mm. jokaiseen talouteen jaetun katekismuksen kymmenen käsken taustakuva, Neuvostoliiton tiedeakatemia lippulaivan kapteeninhuoneen taulu ja vuoden 2012 Helcomin kalenterin kansikuva.

Kuvaesityksiä pidän säännöllisesti niin valtakunnallisissa tapahtumissa suurilla

estradeilla kuin pienien yhdistysten kokouksissa, kysynnän ja oman mielialan mukaan. Yksi viimeisimpiä oli Viron Matsalun kansainvälisillä filmifestivaaleilla tänä syksynä. Sama kaava koskee näyttelyitäni.

Mieluiten kuviani saa käyttötarkoituksiin, jotka eivät kovasti kohota bruttokansantuotetta.

Sain nyt itsenäisyyspäivänä Rauman kaupungin kulttuuripalkinnon 2012

Raimo Iso-Ettala

OLI LEHTIKUVAAJANA VIIDELLÄ VUOSIKYMMENELLÄ

//

Ensimmäisellä palkalla ei maksettu kuin mopon bensat

Jäsenlehtemme päätoimittajan vinkistä lähdin haastattelemaan pitkän lehtikuvaajan tehnyttä Raimo "Rami" Iso-Ettalaa. Puhelimessa sovimme haastattelua ja mies moneen kertaan mainitsee vaatimattomuudesta. Totuus oli kuitenkin toinen. Pari tuntia varaamani aika kului siivillä ja lopulta minulle tuli kiire ehtiä töihin.

Iso-Ettala on syntynyt Kalannista, Hallunkylästä Nissilän tuvassa, niin kuin mies itse asian haluaa ilmaista. Keskkoulun hän kävi Rauman Lyseossa, jomka jälkeen aika kului äidin kotitalon maataloustöissä.

Kertyneillä taskurahoilla Iso-Ettala oli hankkinut ensimmäisen kameran. - Kesällä 1958 perheemme teki polkupyöräreissun

Ahvenanmaalle. Tuolla reissulla otin ensimmäiset kuvani, Rami muistelee.

Lehtikuvaajan uralla päätyemisestä Iso-Ettala saa kiittä edesmennyt äitiään. - Äitini oli nähnyt Länsi-Suomessa ilmoituksen, jolla lehteen haettiin valokuvaajajohjoittelijaa. Kävin mopollani toimituksessa, mutta käynnistä ei jäänyt kovin vahvaa tunnetta.

Tampereen Hatanpäässä purettiin siiloja maaliskuussa 1998. Työn vaativuudesta kertonee, että toinen puomeista oli kuvanottohetkellä jo solmussa.

PekkaVäkiparta: Raimo Iso-Ettala

Ramin koti Raumalla on täynnä kuvia ja keittiön seinää koristaa kuva ortodoksisesta kirkosta ja auringonpimennyksestä. Rami oli aluksi yrittänyt kuvata auringonpimennystä Näsinneulasta onnistumatta siinä.

Viikkoa myöhemmin Länsi-Suomen lähetti tulla tuomaan tiedon, että huomenna pitäisi tulla töihin. Tuo päivä oli 24.9.1965.

Länsi-Suomen vuosiin sisältyy myös varusmiespalveluksen suorittaminen.

Armeija-aikanakin halu oli päästä Ilmavoimien Kuvakeskuksen varusmieheksi Tikkakoskelle. Tie vei sinne kuitenkin mutkan kautta. - Aloitin palveluksen Satakunnan Lennostossa Porissa, josta sitten pääsin kuvauskursseille ylimääräisenä oppilaana.

Kurssin jälkeen varusmiespalvelus koostui erilaisista kuvaustehtävistä niin ilmassa kuin maan pinnalla. - Yhdessä vaiheessa kapiaiset alkoivat tulla kuvattavakseni ja lopulta varusmiehetkin. Mitään löysäilyä se homma ei ollut, sillä viimeiseen päivään asti minulla

riitti kiirettä kuvaamisessa ja kuvien kehittämisessä.

Armeijan suorittuaan Ramin työt jatkuivat siitä mihin ne olivat ennen varusmiespalvelusta jääneet. Vuosien kuluessa lehtikuvaajan palkka ei noussut kuin pyytämällä. - Valittelin asiaa kirjapainon työntekijälle, joka kertoi nähneensä Aamulehdessä ilmoituksen, jossa haettiin valokuvaajajohjoittelijaa. Matkahuollosta lopulta löysin kyseisen lehden ja laitoin hakemuksen vetämään.

Aamulehdessä haastatteluraatiin kuuluneet toimituspäällikkö, uutispäällikkö ja kuvalaattalaitoksen päällikkö tykäsivät mieheen, joka oli pyrkinyt vapaaehtoisena varusmiespalvelukseen jo ennen varsinaista ikää. - Ilmavoimien kurssitodistus samoil-

la pisteillä kuin kurssin priimusta vakuuttaa heidät, Iso-Ettala pohtii.

Aamulehden palveluksessa Rami aloitti 1.11.1970. Hänen mukaansa tietokoneiden tullessa mukaan lehden tekoon oli eduksi, että oli kiinnostunut tekniikasta ja yhdessä vaiheessa olikin pakko opiskella kirjastojen kirjojen kautta kaikki mitä tietokoneinsinöörit höpivät. - Yksi merkittävimmistä muutoksista tietokoneiden tulon myötä oli sähköisen kuvaarkiston käyttöönotto.

1980-luvulla tuli mukaan värikuvat. - Se oli haastavaa, sillä samaan aikaan piti ottaa sekä värikuva että mustavalkoista. Laitteet olivat kaiken lisäksi isoja ja raskaita.

Vuosina 1993-1994 kameroiden koko muuttui Ramin mukaan inhimillisemmiksi.

Merkittävänä kehityskaskeena kokenut lehtikuvaaja nostaa raakatiedoston tulemisen. - Tiivistetynä tuolle kuvamuodolle voi tehdä kaikki muut korjaukset lukuun ottamatta tarkennuksen muuttamista. Miksei sekin aika vielä voi joskus koittaa, hän pohtii.

Aamulehden palveluksesta Iso-Ettala jäi eläkkeelle päivälleen 40 vuotta taloon tulonsa jälkeen. Raumalla Rami kunnosti vanhempiensa kotitaloa vanhan hautausmaan vieressä. Naapurit ovat innostaneet kunnostamaan puutarhaa, josta kuvausaiheita löytyy mukavasti. - Olen huomannut,

että luovuus lisääntyy itsestään. Esimerkiksi salamoiden käyttö onkin uusi mielenkiintoinen aihealue.

Painetun sanomalehden katoaminen on Raimo Iso-Ettalan mukaan näköpiirissä. - Painettu sana on ollut vahva vaikuttaja, mutta se tulee nykymuotoisena katoamaan. Sanomalehden muuttuminen broadsheet-koosta tabloidiin on vain viivytystaistelua.

Pekka Väkiparta

Vasemmalla: Yläkuvassa Aa-
mulehden Moro-viikkoliitteen
toimittaja Olli Kemmo teki
vaikka minkälaisia tutkimuksia
kaupungilla ja missä vaan.
Tässä tutkitaan elokuussa 1991
Kalevan uintikeskuksen saunan
lauteiden siisteyttä ihan
aitojen satunnaisten saunojien
alta, kun joku oli valittanut
epäsiisteistä lauteista. Ala-
kuvassa Vuonna 2000 Raimo
Iso-Ettalan onnistui tallentaa
stuntman Jouni Kivimäki
järjestämää polttaritoimintaa.
Alla Ammattioppilaitoksen
opiskelijoiden tulon jäl-
keen alkaneita asumisen
jälkiä Hervannassavuonna
2000: isännöitsijä Markus
Paulasaari harmittelee
siivouskaapin oven kohtaloo
rappukäytävässä

Jääkiekkokaupungin lehtikuvaajana Ramin
työvuosiin kuului myös jääkiekon kuvaamista.
Tampereella huutamassa vuoden 2000 run-
kosarjan voittajajoukkue TPS:n päävämentaja
Hannu Jortikka.

TEKSTI JA KUVA ANNE PERTTULA

Aleksista

Miten innostuit va- lokuvaamisesta?

Intissä tutustuin pariin valokuvaajaan. Intistä
päästyäni ostin ensimmäisen kamerani, muta-
en kuvannut puoleen vuoteen juurikaan.
Kun muutin Tampereelle kaksi vuotta sitten,
innostuin konemusiikista ja aloin kuvata kon-
emusiikkikeikkoja. Keikkoja on nyt tullut
kuvattua noin 30.

Opiskelin yliopistossa ensin journalistiikka-
ka, mutta hain hetken mielijohteesta Kuvajournalistiikan opinto-ohjelmaan yliopiston
sivuainehauha kautta ja pääsin.

Onko koulutusohjelma vas- tannut odotuksiasi?

Onhan tämä hauskaa. Erityisesti vierailijoi-
den työpajat ovat olleet hyödyllisiä. Niissä
on saanut tehdä omannäköisiä kuvia ja se
on palkitsevaa.

Ensimmäisenä vuotena opiskellaan perus-
opinnot ja yhteisiä opintoja yhdessä jour-
nalistiikkaa ja viestintää opiskelevien kanssa
eli opiskelu on aika teoriapainotteista. Nyt
syksyllä opiskelu on ollut hyvin intensiivistä.
Yliopistossa ollaan aamu yhdeksästä iltapäi-
vään neljään tai viiteen, ja kamera on ollut
kädessä koko päivän. Kuvajournalistikoulu-
tuksen omaa Katse-lehteäkin tehdään paljon
omalla ajalla. Sivuaineita ei voi edes ajatella
ottavansa nyt, vaikka minua kiinnostaisi suo-
rittaa Sosiaalitieteiden opintokokonaisuus.

Opiskelu on kuitenkin antanut paljon.
Olen oppinut näkemään asioita, joita ei
muuten näkisi, josta on apua esimerkiksi
katukuvauksessa. Olen oppinut myös tietä-
mään eri valokuvaajia ja näiden tyylejä.

Opintoihin kuuluu myös teknisten asi-
oiden, kuten kehystyksen ja heijastuksen,
opiskelua. En ollut opiskellut valokuvausta
aikaisemmin, joten itseoppineelle valokuva-
ajalle kurssit ovat olleet tervetulleita.

Onko valokuviasi julkais- tu lehdissä ja missä?

Viime kesänä olin töissä Suomen Golflehdes-
sä ja teen edelleen freelancerinä töitä lehdelle
opintojen ohella. Ensimmäisen vuoden opis-
kelijoiden on vaikea saada alalta kesätöitä.
Olen pelannut golfia pitkään, joten se auttoi
saamaan lehdestä töitä.

PUOLESTAAN TULEE LEHTIKUVAAJA

Alexi Tuomola, 23, opiskelee toista vuotta
Tampereen yliopiston Viestinnän, median
ja teatterin yksikössä kuvajournalistiikkaa.
Miellyttäväksi haastateltavaksi osoittautunut Aleks
opasti haastateltajia sekä kuvanottamisesta että
kameran käytössä.

Millainen on alan työtilanne?

Uskon, että tekeväälle töitä riittää. Varsin-
kin, jos ottaa kaiken vastaan mitä tarjotaan.
Tampereen yliopisto ja kuvajournalistiikan
linja tunnetaan hyvin, joten valmistuvien on
helppo saada töitä. Monet saavat töitä ennen
kandidaatin tutkintoa ja osalla saattaa siksi
jäää opinnot kesken. Ongelmia työnsaan-
nissa voi olla niillä, jotka valmistuvat valoku-
vaajiksi muualta.

Mitä tykkäät kuvata?

Tykkään kuvata ihmisiä ja katukuvauus on
mielenkiintoista. Minulla on aina kamera
mukana.

Tulevaisuudessa haaveilen saavani tehdä
ihmisistä kertovia juttuja enemmän kuin
pelkkää uutiskuvausta. Ihannetapaus olisi
se, että omat projektit työllistäisivät tai että
voisi perustaa kavereiden kanssa pienen ku-
vatoimiston. Mutta hienoa olisi päästä töihin
johonkin arvostettuun lehteen.

Millä kameralla kuvaat?

Canon 50D:llä.

Kuvajournalistiikan linjalle haki tänä vuon-
na 234, joista pääsykokeisiin osallistui 80.
Hyväksytyttä oli 6. Joka kevät opiskelijava-
lintaa täydennetään sivuainehauha, jolloin
valitaan neljä opiskelijaa. Opinnot alkavat
seuraavana syksynä samassa ryhmässä KJL:n
pääaineopiskelijoiden kanssa.

Esimerkkejä oppilai- toksista, joissa voi opis- kella valokuvausta:

Tampereen yliopisto: Kuvajournalismi
<http://www.uta.fi/cmt/kuvajournalismi/index.html>

Jyväskylän ammattiopisto: Valokuvauksen
koulutusohjelma www.jao.fi

Satakunnan ammattiopisto: Kuvallisen il-
maisun koulutusohjelma <http://sataedu.fi/fi/ammattiopisto/nakkila>

Keski-Pohjanmaan Opisto: Valokuvauslinja
<http://www.kpkipisto.fi/>

Muurlan Opisto: Valokuvauslinja <http://www.muurlanopisto.fi/muurla/>

Paasikivi Opisto: Valokuvauksen opintolin-
ja <http://www.paasikiviopisto.net/>

**Lahden ammattikorkeakoulu/Muotoilu-
ja taideinstituutti:** Valokuvaus <http://www.lamk.fi/muotoilujataide/koulutus/Sivut/default.aspx>

Aalto-yliopisto: Valokuvataiteen koulu-
tusohjelma <http://media.aalto.fi/fi/studies/programs/photography/>

ASIAA MUISTIKORTEISTA

Tällä hetkellä yleisimmät muistikortit digitaalikameroissa ovat Secure Digital (SD) ja CompactFlash (CF). Näiden lisäksi on myös Olympuksen ja Fujifilmin kehittämä xD-Picture Card -kortteja, Siemensin ja SanDiskin kehittänyt MultiMediaCard (MMC), sekä Sony'n Memory Stick -muistikorttiperhe.

xD -kortteille on tosin ennusteltu kuolemaa, kun Fujifilmi lisäsi valmistamiinsa kameroihin tukea myös SD-kortteille. Muistikorttien pakkaa on tullut sekoittamaan uusimpana tulokkaana XQD, joka esiteltiin CompactFlash Association -järjestön toimesta.

Myöhemmin esitetyt tiedonsiirtonopeudet ovat teoreettisia, eikä ilmoitettuun nopeuteen päästä kuin satunnaisesti ja optimiolosuhteissa. Eri tekniikoiden väliseen vertailuun niitä voidaan käyttää, tosin pienin varauksin. Myös eri valmistajien välillä saattaa olla suuriakin eroja. Kannattaa ostovaiheessa etsiä internetistä kokemuksia eri valmistajan kortteista, eri valmistajien, kuin myös eri mallien, välillä kun on paljonkin eroa nopeuksissa ja luotettavuudessa.

Secure Digital

SD-kortin tekniikka julkistettiin vuonna 1999 ja siitä on sen jälkeen tullut yksi suosituimmista muistikorteista maailmanlaajuisesti. SD-korttiperheessä on myös fyysisesti pienempiä kortteja, mini ja micro. Näitä käytetään pääsääntöisesti matkapuhelimissa ja ne ovat liitettävissä adapterikortin kanssa normaaliin SD-korttipaikkaan. MMC-kortit ovat myös osittain fyysisesti yhteensopivia SD-liityntöjen kanssa.

Ensimmäisen sukupolven SD-korttien tallennuskapasiteetti rajoittui 4 Gt kokoon ja sen vuoksi kuluttajia sorkemaan on tullutkin SDHC (Secure Digital High Capacity) ja SDXC (Secure Digital Extended Capacity) -kortit. Nämä ovat fyysisesti samankokoisia SD:n kanssa.

SDHC-formaatissa kortin tallennuskapasiteetti kasvoi 32 Gt:n ja tiedostojärjestelmäksi tuli FAT32. Lukijalaitteiden ja -järjestelmien pitää tukea tätä formaattia. Esimerkiksi Windows XP vaati erillisen pienen päivityksen ennen suurempaa SP3-päivityspakettia.

SDXC- korttiformaatti julkaistiin 2009. Suurin muutos oli tallennuskapasiteetin kasvu kahteen teratavuun. SDXC on yhteensopiva SDHC:n kanssa, mutta ongelmia saattaa

aiheuttaa mahdollisesti käytetty exFAT-tiedostojärjestelmä. Tätä Microsoftin kehittämään formaattia ei ole annettu julkiseen käyttöön, vaan se olisi rahalla lisensoitava.

Kaikille SD-kortteille ilmoitetaan nopeusluokka (class), joka on pienin kirjoitusnopeus, jolla tyhjälle kortille pystytään kirjoittamaan. Tämä ilmoittaa vain määritellyn luokan, jonka vaatimukset kortti täyttää ja siten missä toiminnassa sitä voidaan käyttää. Esimerkiksi HD-videokuvaukseen vaaditaan Class 6 -luokituksen kortti. Todellinen tiedonsiirtonopeus voi olla sitten jotain ihan muuta ja valmistaja ilmoittaa sen erikseen x-luokituksella tai Mt/s -merkinnällä.

SD-korttien nopeuksia sekoittaa uutena määritellynä Ultra-High Speed (UHS), jota voi löytyä uudemmista SDHC ja SDXC -kortteista. Tällöin kortilta löytyy iso i-kirjain symboloimaan tätä ominaisuutta. UHS-I määritellyllä kortilla suurin nopeus on 104 Mt/s ja UHS-II -kortilla jopa 312 Mt/s. Näillä kortteilla valmistajat ilmoittavat suoraan Mt/s -merkinnällä teoreettisen maksiminopeuden.

SD-korttien hyvä puoli on esimerkiksi kannettavissa tietokoneissa yleistynyt kortinlukija, joten matkassa ei välttämättä tarvita erillistä lukijalaitetta.

CompactFlash

SanDisk aloitti CompactFlash-korttien valmistuksen jo vuonna 1994. Kortteja on määritelty kahta eri tyyppiä, ja ne poikkeavat toisistaan vain fyysisen paksuuden suhteen. Yleisempi tyyppiin yksi kortti voi olla 3,3 millimetriä paksu, kun taas tyyppiin kaksi paksuus voi olla 5 millimetriä. Liitinnastojen kolot ovat identtiset, joten mitään erillistä muunninta ei tarvita, jos kortti vaan sille varattuun koloon mahtuu.

CompactFlashin sisällä voi olla Flash-muistitekniikkaan perustuvat muistipiirit tai pienikokoinen kiintolevy (MicroDrive).

Yleisimmin tiedostojärjestelmänä käytetään standardin suosittamaa FAT32:sta, joka on korvannut aiemman FAT16:n kah-

den gigatavun korttien tultua markkinoille. CompactFlash-kortteissa voidaan käyttää mitä tahansa järjestelmän tukemaa tiedostojärjestelmää.

Tiedonsiirtonopeuden pullonkaulana voi olla myös siirtoväylän nopeus. Tässä yhteydessä nostetaan esille termi UDMA (Ultra Direct Mode Access), jolla kuvataan siis tiedonsiirtonopeutta, millä dataa voidaan kortille välittää. Tällä hetkellä on yleisesti myynnissä UDMA 6, jolla on teoreettisesti siis mahdollista päästä 133 Mt/s nopeuteen (886x). Tämä ei siis riitä aivan uusimmille 1000x nopeuteen yltäville kortteille, vaan niissä on oltava UDMA 7, jotta täysi tiedonsiirtonopeus olisi saavutettavissa.

XQD

CompactFlash Associationin vuoden 2011 lopussa julkistama uusien muistikorttiformaatti on nimetty XQD:ksi. XQD:ssä käytetään PCI-Express -liitäntää, jossa väylätekniisesti suurin tiedonsiirtonopeus on teoriassa 2,5 Gb/s (312,5 Mt/s) tai myöhemmässä vaiheessa 5 Gb/s (625Mt/s).

Fyysisesti XQD asettuu CompactFlashin ja SD:n väliin ja koteloointi on määritelty jämäkäksi ja kulutusta kestäväksi. Valmistajat ilmoittavat teoreettisen siirtonopeuden kortteissa suoraan, joten mitään kertoimia tai luokkia ei kortteissa ole.

Nikonin D4 oli ensimmäinen kamera, jossa tämän formaatin korttipaikka löytyy. Kyseisessä kameramallissa on myös CompactFlash-paikka. Markkinoilla on tällä hetkellä ainakin kortteja 16 Gt koosta ainakin 64 Gt kokoon asti, mutta teoreettiset rajoitteet tulevat vasta kahdessa teratavussa.

Formaatin nopeutta ollaan kasvattamassa tulevaisuudessa, sillä suunnitteilla olevassa XQD 2.0 spesifikaatiossa liittynässä kiihdyteltäisiin 8 Gb/s (1000 Mt/s) nopeuksilla. Ulkoihin ominaisuuksiin ei olla koskemassa ja muutenkin uusi versio tulee olemaan yhteensopiva tällä hetkellä käytössä olevien laitteiden kanssa.

UDMA-luokkien nopeudet	
UDMA	NOPEUS
0	16,7 Mt/s
1	25 Mt/s
2	33,3 Mt/s
3	44,4 Mt/s
4	66,7 Mt/s
5	100 Mt/s
6	133 Mt/s
7	167 Mt/s

Oikeanpuoleisessa taulukossa kerroin on vastaava kuin CD-aseissa käytetty luku- ja kirjoitusnopeuden määritelmä. 1x vastaa 1,2 megabitin siirtoa sekunnissa ja muut ovat tämän kertoimia (esimerkiksi $40 * 1,2 \text{ Mb} = 48 \text{ Mb} = 6 \text{ MB}$). Kortin kirjoitusnopeus voidaan kertoa myös suoraan Mt/s -yksiköissä.

ESIMERKKEJÄ TIEDONSIIRTONOPEUKSISTA		
Nopeus	Luokka (SD)	Kerros (CF)
0,9 Mt/s	Class 1	6x
2 Mt/s	Class 2	13x
4 Mt/s	Class 4	26x
4,8 Mt/s		32x
6 Mt/s	Class 6	40x
10 Mt/s	Class 10	66x
15 Mt/s		100x
20 Mt/s		133x
40 Mt/s		266x
50 Mt/s		333x
60 Mt/s		400x
90 Mt/s		600x
100 Mt/s		666x
150 Mt/s		1000x

TEKSTI JA KUVAT PEKKA URPONEN

Hän o Zili

Meil ilmestys kissanpentu. Se tul Porist, sieltä äkki joskus tulee jotta mielust. Poriserku sen toi lahjaks mnuu pojallen, hän näättäk täyt 50 vuot. Ny o kis yhde vuade vanh ja saanu nimeks Zili. Mnuu määrätti Zilin päivähoitajaks ko ole eläkevaar ja samast pihapiirist, kuulem ny o aika tehd tämmöstäkki homma.

Aluks katteli ko pentu harjottel tekohiire kii ottamist. Hyppelyi ol hauska seurata ja nii mä hänest rupeksi kovast tykkämä. Mnää suomensi viel kissa nime. Zili o hän. Ny hän kaikke yät metsästä hiirei, nuuski kaik nurka ja puska. Päiväl hän tulee nukkuma meijä keinustoolihi ja hän vaati ett hänt krapsetella unehe. Välist hänt ko kutsu kissaruokka syömä hän nuuski vaa ja lähte kävelemä pois päi, ei sen pualest en mnääkä kissaruokka söis.

Annast ol ku mnää tarjo stää kaupaa kallist makkara, hän ahmi stää nii ett mnää ajatle, jätäs vähä mullekkki. Nii ja kaverei hänel näyttä piissava. Välist kaksiki kissa naapureist o meijä pihal käyttämäs misä hän o. Mnuu tekis miel niil sanno, naaraskissat älköön vai vatuko näättäk hän o leikattu uroskis. Täsä kerra mnuu vaimon kysel, minkä arvoinen ma sulle olen. Mnää vastasi koht. Ensmäiteks, tulee hän Zili. Toiseks, mnuu digikameran ja kolmanneks snää sit tule. Näättäks ei kysyn enää rakas vaimon toist kerta.

Pekka Urponen

Kahvila Soppi

Voisi luulla, että ruuan kuvaaminen on helppoa, koska kohde pysyy paikoillaan ja sitä voi siirrellä haluamaansa paikkaan. Annoksia voi sommitella houkuttelevaksi ja sen voi tehdä värikkääksi.

Jotkut kuvaajat ottavat ruokakuvansa vain studiossa, josta löytyy täydellinen valaistusjärjestelmä ja taustat. Jotkut käyttävät vain matalalta siivilöityvää päivänvaloa aamu- tai iltapäivällä. Joidenkin mielestä lautasen suoraan ylhäältä kuvaaminen on suurin virhe, jonka voi tehdä, toiset taas eivät näe siinä mitään kummallista. Itse kuvasin ravintola Sopissa päivänvalolla ja salamoilla ja hehkulamppujen sekavalossa. Kerta kaikkiaan mielenkiintoista. Ja koska Sopin sisustus korreloi värikkäiden annosten kanssa, halusin ottaa ympäristön mukaan. Välineinä oli Nikon d300s, kaksi käsisalmaa, heijastin, jalusta, 50mm ja 18-200mm plus macro.

Internetistä olin löytänyt muutamia vinkkejä:

- Kuvaa alhaalta. Annoksen majesteettisuus kasvaa, kun annos näyttää kohoavan taivasiin. Ylhäältä kuvatessa tulee latistettua tulosta, sopii ehkä räiskäleisiin. Terävyysalueen ei tarvitse olla suuri, houkuttelevuuteen voi riittää yksi terävä marja jälkiruussa.

- Ota kaveriksi suuri ikkuna. Valo on pehmeää ja jalustan kanssa se riittää pienemmillekin aukoilta. Kuvaa ensin pääva-

lolla ja päättelee sitten, tarvitaanko täytevaloa varjokohtiin. Kontrastikkaampi jäätelö on syötävämpi kuin täyskuupallo.

- Kylmä ruoka höyryämään sukalla. Kostuta puuvillasukka, tai tamponi, tunge se mikroon minuutiksi, piilota se lautasen taakse: voilä! Ruoka on lämmin. Innokkaana kokeilin, sukalla tällä kertaa, mutta ei toiminut. Erilaisilla valaistusolosuhteilla tai paremmalla kokemuksella olisi saattanut onnistuakin.

- Kattaus. Sen täytyy olla tarpeeksi vaatimaton, jotta itse ruoka vangitsisi silmään. Värikkyysteema näkyy muutamissa kuvissa ehkä liiankin, soppimaisuus näkyy pöytäliinoissa, tuoleissa, laseissa, seinillä ja katossa, mutta tokihan jännittävä miljöö tekee ruuan nautittavuudesta ainakin kolmanneksen. Oli alusta asti selvää, että värikkyyden täytyy näkyä kuvissa.

Kuvatessa vaihtelin valaistusta, paikkaa, kuvakulmaa, polttoväliä, joten mistään listakuvauksesta ei voi puhua. Ruokakuvauksen voikin soveltaa kaikkia valokuvauksen osa-alueita: macrokuvausta kahvinpavuille, dokumenttikuvausta kahvinhörppijälle, muotokuvausta tähtianikselle, luontokuva-

usta ruokalautaselle taustaympäristöineen, taidekuvausta jälkiruualle ja urheilukuvausta - no, siihen se sitten tyssäsikin. Joka tapauksessa mitkään keinot eivät ole lioiteltuja ruokakuvauksessa. Maailmalla tehdään ruokakuvia tyylin: kokki kokkaa ja asettelee ruuan, kuvaajan assistentti assistoi kuvaajaa, kattaustyylisti järjestelee haarukat ja lautasliinat, mainosgraafikko varmistaa kokonaisuuden ja kahvinkeitäjä valmistaa sumpit koko kööriin. Niin, onhan se valokuvaajakin siellä. Ja koko päivänä syntyy neljä kuvaa. (esimerkki julkaistu The Guardian -lehden verkkosivuilla 1.7.12)

Loppupäätelmänä voisi sanoa, että kannattaa kokeilla. Vaikeampaa, miltä näyttää, paitsi jos kuvaa suurella asenteella pelkästään ikkunanvalolla. Toinen asia on sitten se, kuka ne annokset taiteilee. Jos kaipaat haastetta, kuvaa kaurapuuroa.

Teemu Laulajainen

Teemanäyttelyn avajaiset ja liiton syyskokous

Lappeenrannan teekkareiden kamerakerhon vuonna 2001 järjestämä teemanäyttely ”Tieto” oli ensimmäinen Suomen Kameraseurojen Liiton näyttely, jonka avajaisissa allekirjoittanut sai olla mukana. Sen jälkeen olenkin saanut olla todistamassa monia teema- tai vuosinäyttelyn avajaisia mm. seuraavilla paikkakunnilla: Vammala, Valkeakoski, Hyvinkää, Lappeenranta, Ylivieska, Kouvol, Helsinki, Tampere, Hämeenkyrö ja Naantali.

Liiton näyttelyistä varsinkin vuosinäyttely on melko kattava läpileikkaus suomalaisesta harrastajavalokuvauksesta, sillä sen teemaa ei ole rajoitettu millään tavalla. Näyttelyihin tarjotaan 800-1000 kuvaa, joista järjestävän seuran valitsema jury valitsee omannäköisensä näyttelyyn. Kuvien läpimenoprosentti vaihtelee lähinnä näyttelytilan koon mukaan. Näyttelyihin voi tarjota sekä ripustettavia, että digikuvia. Näyttelyn avajaisia edeltää suuri määrä talkootunteja, kun ympäri maata tulevat kuvälähetyskset pitää ihan ensimmäiseksi luetteloida ja järjestää tuomarointia varten. Tuomaroinnin jälkeen on vuorossa vedosten reproaminen ja näyttelyluettelon taittaminen, sekä tietenkin kuvien kehystys ja ripustus. Kun kaikki on valmista ja on avajaisten aika, niin usein ympärillä onkin väsyneitä, mutta onnellisia järjestävän seuran jäseniä ja maljoja nostellaan sekä puheita pidetään. Monet seurat myös käyttävät tilaisuutta hyväkseen ja palkitsevat ansioituneita jäseniään Kameraseurojen Liiton ansiomerkeillä.

Muutaman vuoden tauon jälkeen päätin taas suunnata liiton teemanäyttelyn ”Työ” avajaisiin, joka tällä kertaa järjestettiin Hyvinkäällä paikallisen seuran 60-vuotisjuhlien kunniaksi. Yksi motivaattori Hyvinkäälle lähtemiseen oli tietenkin Vuoden Kameraseuran julkistaminen liiton syyskokouksessa, sillä olihan Rauman Kameraseura myös kilvoittelemassa tuosta tittelistä. Toki mieleissäni oli myös meitä vuoden päästä odottava urakka vastaavan näyttelyn järjestämiseksi. Hyvinkään näyttelyn järjestelyissä vahvasti mukana ollut Salmisen Pekka lupailikin meille hyvän tietopaketin näyttelyn järjestämiseksi.

Teemanäyttelyn kuvat oli pystytetty vanhan villatehtaan tiloihin saneerattuihin Hyvinkään Kaupungintalon tiloihin. Tila olikin todella hieno ja avara. Kuvia oli esillä kahdessa kerroksessa ja myös digikuvat pyörivät molemmissa kerroksissa vieläpä niin, että pystykuvat pyörivät omilla pystyyn nostetuissa telkkareissaan ja vaakakuvat omiinsa. Hieno oivallus sanoisin. Hyvinkään kaupungin ja kameraseuran edustajien puheiden jälkeen

Suomen Kameraseurojen Liiton puheenjohtaja Reino Havumäki jakoi kunniakirjat näyttelyssä menestyneille. Maljoja kilisteltiin ja naposteltiin pikkusuolaista. Samassa rakennuksessa oli esillä myös toinen hieno valokuvanäyttely, kun Hyvinkään Kameraseuran ja Kameraseura ry:n pitkäaikaisen jäsenen Heimo Harjun retrospektiivinen näyttely oli pystytetty Villan Voimala -nimiseen näyttelytilaan. Esillä oli toinen toistaan hienompia ajankuvia 50-luvulta tähän päivään.

Avajaistilaisuuden jälkeen oli seuratoimintataseminaari Hotelli Sveitsissä ja aiheena liiton seuroille tarjoamat kotisivupalvelut. Tilaisuudessa liiton kotisivuvastaava Tatu Kosonen luennoi mm. seurojen mahdollisuudesta lisätä omia uutisiaan liiton kotisivuille.

Näyttelyn avajaisviikonlopon ohjelmaan kuuluu perinteisesti myös juhlaillallinen, joka nautittiin niin ikään Hotelli Sveitsin tiloissa. Illallisella jaettiin vielä loput muistamiset paikalliselle kameraseuralle ja toki pöytäseurueissa keskusteltiin myös erilaisista yhteistyömahdollisuuksista muiden kameraseurojen kanssa. Raumalaiset saivat mm. kutsun Loviisan Kameraseuran vieraksi. Aina näin vaalikokouksen alla on myös pientä lobbausta havaittavissa liiton hallituspaikkoja ajatellen.

Sunnuntaina olikin sitten vuorossa liiton syyskokous, jossa siis valitaan tulevan kauden hallitus, käydään läpi tulevan vuoden toimintasuunnitelma sekä talousarvio. Kokous kuitenkin aloitettiin vuoden Kameraseuran julkistamisella. Liiton puheenjohtaja Reino Havumäki esitteli hakemukset, joita oli kolme, paikalla olleille ja julkisti lopuksi Rauman Kameraseuran voittajaksi. Perusteluina olivat hurja jäsenmäärän kasvu ja toiminnan aktivoituminen kaikilla osa-alueilla, sekä lehden muotoon taitettu persoonalli-

nen hakemus. Yhtään kotiinpäin vetämättä, niin aika kovat näytöt olisi vaadittu joltain muulta seuralta, mikäli olisivat halunneet meidät päihittää. Saimme palkinnoksi siis 1000 euron arvosta liiton koulutuspalveluita, mutta meitä myös veloitettiin kertomaan liiton kevätkokouksessa Tampereella muiden kameraseurojen edustajille, että miten me tämän kaiken olemme saaneet aikaiseksi.

Kokous itsessään sujui melko normaalin kaavan mukaan. Reino Havumäki jatkaa liiton puheenjohtajana myös vuonna 2013. Hallituksesta erovuorossa olivat Leena-Maija Lindqvist ja Sakari Mäkelä jr. Erovuoroista Leena-Maija ilmoitti, ettei enää asetu ehdolle, mutta Sakari lupautui jatkamaan nuorisovastaavana, mikäli kokousedustajat näin päättäisivät. Liiton hallituksen esityksestä hallituksen jäsenmäärää päätettiin kasvattaa yhdellä henkilöllä kansainvälisen toiminnan vilkastumisen vuoksi. Kuulemani mukaan pitkistä aikaa jouduttiin myös äänestämään, kun liiton hallituksen kokoonpanoa seuraavalle vuodelle valittiin, sillä ehdokkaita oli enemmän, kuin paikkoja oli vapaana. Jäsenseuroilla on käytettävissään ääniä jäsenmäärän mukaan, eli mitä enemmän jäseniä, niin sitä enemmän myös ääniä. Sakari jr valittiin kahden vuoden jatkokaudelle ja uusina hallitukseen valittiin Tapio Karjalainen Vihdin Kameraseurasta ja Yki Hytönen Helsingistä.

Kokouksen jälkeen katselimme Seuracupin kuvasatoa ja viikonlopon päätti valokuvaaja Timo Ripatin luento ”valokuvauksen tuulet”, jossa kuljettiin valokuvauksen polku ensimmäisestä säilyneestä valokuvasta tähän päivään. Mikäli siis haluat nähdä paljon hienoja valokuvia, luoda kontakteja, vaikuttaa päätöksentekoon tai vaan pitää hauskaa hyvässä seurassa, niin suosittelen vuosi- ja/taiteemanäyttelyiden avajaisiin osallistumista.

RKS:lle Länsi-Suomen kulttuurimitali!

Sanomalehti Länsi-Suomi palkitsi Rauman Kameraseuran kulttuurimitalilla. Perusteluina valinnalle oli hurja jäsenmäärän kasvu ja toiminnan aktivoituminen. Mitali luovutettiin sanomalehti Länsi-Suomen 107v juhlassa Kivikyläareenalla 4.12 pidetyssä tilaisuudessa. Kameraseuran hallitus haluaa kiittää kaikkia seuran jäseniä uskottoman hienosta vuodesta, sillä ilman teitä kaikkia ei olisi ollut mahdollista saavuttaa tätäkään palkintoa.

MISSSEN

N I K S I N U R K K A

KUVAN REUNA-ALUEIDEN HÄIVYTYYS

Monesti näkee kuvia joissa reuna-alueet on sumennettu tai häivytetty esimerkiksi postikorteissa ja hääkuvissa kun halutaan korostaa itse pääkohdetta taustan ollessa toisarvoinen tai jopa sijoittaa kohde uudelle taustalle. Niinkuin kuvakäsittelyssä yleensäkin on useita tapoja toteuttaa haluttu lopputulos seuraavassa esitetään kolme erilaista tapaa aikaansaada häivytyys.

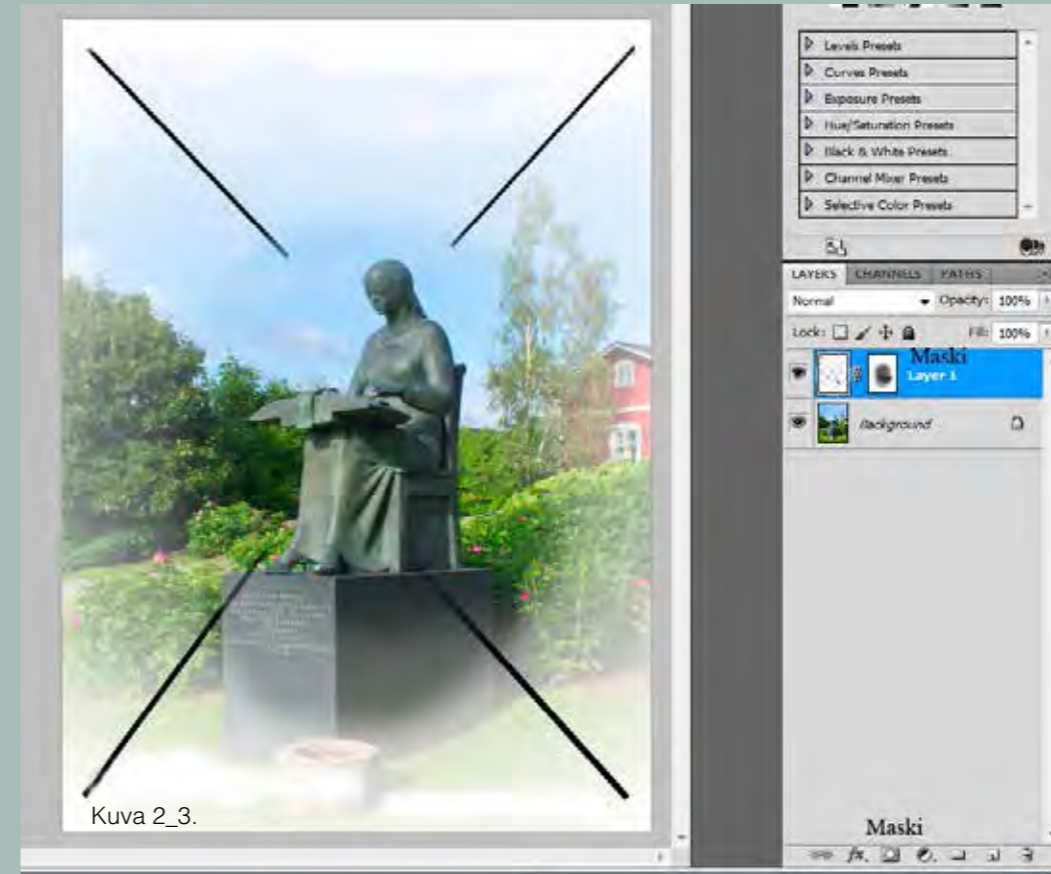
Avaa kuva ja valitse siitä haluamasi pääkohde valintatyökalulla. Avaa Rectangular Marquee Tool => Elliptical Marquee Tool. Tällä työkalulla tehdään soikea valinta. Pehmennetään valinnan reunoja valitsemalla Refine Edge ja sieltä säädetään liukusäätimellä Feather arvoon 250 px. Valintasi reunat on nyt häivytetty/pehmennetty 125 px valintarajan molemmin puolin. Kuva 1_2.

Nyt valitaan tausta jolle kohde sijoitetaan. Tausta voi olla mikä tahansa mutta tässä valitaan puhdas paperi. Valitse File=>New=International Paper =>A5 (tai joku muu haluttu koko). Voimme värjätä taustan halutuksi Paint Bucket (maalipyyty) työkalulla. Avaa värivalintataulu (etuala/tausta) ja klikkaa siinä valitsemaasi väriä aktivoi se ja klikkaa OK. Valitse Paint Bucket ja klikkaa sillä uutta taustaa joka nyt muuttuu valitse-

mäsi väriksi. Aktivoi valitsemasi kuvakohde ja kopio se, Edit=>Copy, aktivoi uusi taustakuva ja valitse Edit=>Paste. Valitsemasi kohde on nyt reunoiltaan häivytettynä uudella taustalla. Kuva 2_1.

Toinen tapa

Valitse kuvasta pääkohde Elliptical Marquee Tool työkalul-

Kuva 2_3.

la. Klikkaa pikamaski kuvan päälle. Käännä valinta ulkopuoliseksi Image=>Adjustment=>Invert. Lisää voimakas sumennus Filter=>Blur=>Gaussian Blur=>liukusäätimellä 200-250. Lisää kohinaa Filter=>Noise=>Add Noi-

se arvoon 20-30. Tämä vähentää väririporrastusta. Klikkaa pikamaski pois. Lisää taso Layer=>New=> Layer. Värjää taso halutulla värillä Paint Bucket työkalulla. Yhdistä tasot Layer=>Flatten Image. Poista valinta Select=>Deselect.

a Mask. Voit maalata mustalla pensselillä liian pitkälle mennyttä sumennusta jolloin kuva paljastuu sumennuksen alta. Kuva on valmis.

Kuva 1_3 ja 2_3.

Kuva on valmis.

Kuvat 1_2, 2_2, 3_2 ja 4_2

Kolmas tapa

Valitse kuva ja lisää sille taso Layer=>New=>Layer. Aseta etualan väriksi valkoinen. Valitse liukuväri Gradient Tool ja sille yläpalkista valitse Foreground to Transparent (etualan väristä läpinäkyväksi). Nyt vedä työkalulla kuvan nurkista kohti kohteen keskustaa – tarvittaessa myös sivuilta. Kuva sumennuu voimistuen keskustasta kohti nurkia. Jos sumennus meni liian pitkälle lisää kuvan päälle tasomaski (Photoshop ja Elements 10) Add

Kuva 1_2.

Kuva 1_3

Kuva 2_1.

Kuva 2_2.

Kuva 3_2.

Kuva 4_2.

TÄMÄNKIN LEHDEN TAITTOI OIKKU'S OY

TAITTOTYÖT, VALOKUVAUSPALVELUT, MAINOSSUUNNITTELU YM
P 040 9600 456 OIKKU@ME.COM

NÄKÖASIAN TUNTIJA

VUODESTA
1981

Kirsi Ellmén, Katariina Löytökorpi, Anna Mariasik, Pekka Palmu
Kuninkaankatu 10, 26100 Vanha Rauma. www.silmaoptikot.fi

PUH. (02) 8378 6000

NILS NYMAN

SIGNEERAA KUVASI OMALLA KÄSIN KIRJOITETULLA NIMELLÄSI

Taiteilija signeeraa taulunsa yleensä omalla nimellän. Niin voit myös sinä tehdä omille kuvillesi. Voit tehdä sen kuvankäsittelyohjelmalla leimasimella – et tarvitse siihen erikseen kynää.

Ota valkoista paperia ja ohutkärkinen musta kynä. Kirjoita nimikirjoituksesi paperille. Kuvaa tai skannaaja nimikirjoituksesi. Avaa kuva kuvankäsittelyohjelmassa ja säädä siellä Levels säädöllä niin että paperi on mahdollisimman valkoinen ja nimesi mahdollisimman musta. Siirrä musta liuku-säädin oikealle ja valkoinen vasemmalle että kuva on todella musta-valkoinen. Rajaa nyt nimikuvasi mahdollisimman tiukasti. Koska jatkossa käytetään Brush-työkalua tarkista että nimikuvasi ei ole leveämpi kuin 2500 pikseliä. Seuraavaksi valitse Edit=>Define Brush Elementsissä tai Define Brush Preset Phoshopissa ja nimeä kuvasi esim. "Nimikirjoitus". Nyt nimikirjoituksesi on tallennettu Brush-

työkalun yhdeksi vaihtoehdoksi käytettäväksi aina milloin tarvitset.

Avaa kuva jonka haluat signeerata, lisää sen päälle uusi taso Layer=>New=>Layer. Aktivoi Brush-työkalu ja valitse Brush Preset-valikosta "Nimikirjoitus"-vaihtoehto. Nyt voit valita nimikirjoituksesi värin värinvalintataulusta. Määritelyäsi värin klikkaa

Brush-työkalulla kuvaasi ja nimikirjoituksesi ilmestyy kuvaan. Valitse Elementsissä Image=>Transform=>Free Transform tai Photoshopissa Edit=>Free Transform jolla voit skaalata ja kääntää nimikirjoitustasi haluamaasi asentoon. Siirtotyökalulla voit asemoida nimikirjoituksesi haluamaasi paikkaan. Yhdistä tasot =>Flatten Image.

EDUTV.fi

Opiskele sosiaalisen median asiantuntijaksi!

EduTV.fi on suomenkielinen opetusvideokirjasto, jossa voit opiskella omaan tahtiisi Facebookin ja Twitterin sekä pian myös digitaalisen tarinan-kerronnan asiantuntijaksi tai harjoitella ATK-ajokorttia varten. Lisäksi tarjolla on laaja ja jatkuvasti kasvava opetusvideokirjasto lukuisista eri ohjelmista ja palveluista, kuten

- Ms Office 2010 – Word, Excel, Powerpoint
- Windows 7
- Photoshop CS6
- InDesign CS6
- GoogleDocs
- Mac OS X
- iPad ja iOS
- ja paljon muuta

Palvelun tärkeimmät ominaisuudet

Voit opiskella silloin kun sinulle sopii. Missä ja milloin tahansa. Tietokoneella, tablet-laitteella tai vaikka puhelimellasi. Kurssit on jaoteltu ja otsikoitu pieniin osiin, joita voit katsoa vaikka työmatkalla. Kaiken lisäksi EduTV.fi muistaa jo katsomasi osiot. EduTV.fi -palvelun käyttäjät voivat myös tulostaa todistuksen katsomistaan kursseista. Kaikki palvelun kurssit ovat sinulle aina tarjolla ja opetuskirjasto kasvaa viikoittain.

Etuja opetusvideokirjaston käytöstä?

- Tehosta omaa ajankäyttöäsi
- Opit uusia taitoja helposti
- Syvennä osaamisesi tasoa
- Saat käyttöösi tukipalvelun
- Helppo tapa opiskella - missä vaan
- Ja opiskele omaan tahtiisi
- Saat itsellesi kurssitodistukset

EduTV.fi edullisesti sinulle - vai koko organisaatiolle?

Voit ostaa itsellesi kuukauden käyttöajan (25,- sis. alv.) ja saat käyttöösi koko opetuskirjaston.

- Voit myös ostaa palvelun käyttöösi määräajaksi tai koko vuodeksi
- Palvelu käyttöön joko vain itsellesi, tiimillesi tai koko organisaatiollesi.
- Saatavilla myös määrälisenssejä koulullesi ja koko kampuksen lisenssejä.

Tutustu [EduTV.fi](http://www.edutv.fi) -palvelun etusivulla oleviin videoesimerkkeihin ja ota yhteyttä, teemme tarjouksen opetuskirjastosta teidän tarpeeseenne.